

Retkeilijä

SRL – 53 vuotta toimintaa Nro 1 Huhtikuu 2024

Kuva Kari Neuvonen

SUOMEN RETKEILYLIITTO ry

Retkeilijöiden ja
luontoliikkujien yhteisö.

Perustettu 1971.

Kansainvälisten Luonnonystävien
(Naturfreunde Internationale, NFI)
Suomen jäsenjärjestö.

Toimisto:

Valimotie 10
00380 Helsinki
puh. 045 1369 744

toimisto@suomenretkeilyliitto.fi

www.suomenretkeilyliitto.fi

www.facebook.com/suomenretkeilyliitto/

www.instagram.com/suomenretkeilyliitto/

www.nf-int.org

Palvelemme:

ti-to klo 9–16

Järjestösihteeri:

Tiina Sinervo

Pankkiyhteys:

Nordea FI66 1521 3007 1194 58.

Retkeilijä-lehden toimitus:

Hannele Pöllä
puh. 040 504 8296
hannele.polla@kolumbus.fi

ISSN 0783-165X

Painopaikka:

Lehtisepät Oy, Lahti

Lehti on luettavissa
näköislehtenä myös nettisivuilla
www.suomenretkeilyliitto.fi

Etkö halua paperilehteä?

Retkeilijä-lehti jaetaan kaikille jäsenille kotiosoitteeseen postin mukana. Jos et halua lukea paperilehteä, ilmoita sähköpostiosoitteesi liiton toimistoon (toimisto@suomenretkeilyliitto.fi), niin lähetämme lehden jatkossa sinulle pdf-muodossa sähköpostin liitteenä.

Puheenjohtajan palsta

Säästöt ja kulujen karsiminen ovat ajankohtaisia keskustelunaiheita kaikissa medioissa. Valtiontalouden tasapainottamiseksi tehdään lukuisia sopeutustoimia ja kukin meistä voi odottaa niiden vaikuttavan omaankin talouteen ja elämään jollakin tavalla.

Retkeilijöinä meitä huolettavat Metsähallituksen Luontopalveluiden säästösuunnitelmat. Luontopalvelut hoitaa luonnonsuojelualueita ja kansallispuistoja ja tuottaa maksuttomia retkeilypalveluja kaikkien kansalaisten iloksi. Luontopalvelujen ylläpitovuoralla on retkeilyreittien äärellä ympäri maata noin 1 600 taukopaikkaa – laavuja, tulipaikkoja, keittokatoksia, telttäalueita ja autiotupia.

Julkaisimme viime marraskuussa lehdistötiedotteen, jossa vastustimme retkeilyreittien taukopaikkojen karsimista. Samansisältöinen mielipidekirjoituksemme julkaistiin Helsingin Sanomissa myöhemmin marraskuussa. Sittemmin Luontopalveluista on päätetty lakkauttaa yli 40 vakituista työtehtävää ja henkilösäästöjen lisäksi Luontopalveluissa toteutetaan noin kolmen miljoonan euron säästöohjelma. Vielä ei ole tarkkaan tiedossa, mitä kohteita ja alueita säästöt koskevat, mutta niiden vaikutuksen voidaan olettaa koskettavan läheisesti meitä retkeilyn ja vaelluksen harrastajia.

Mahdollisena vaihtoehtona taukopaikkojen lakkauttamiselle on mainittu eri järjestöjen yhteistyö ja vapaaehtoisvoimin ylläpidettävät taukopaikat. Omankin jäsenistömme keskuudessa on esitetty ratkaisuksi pienen maksun keräämistä retkeilyreitien tai kansallispuistojen käyttäjiltä. Seuraamme tarkoin säästösuunnitelmien etenemistä ja tuleme esittämään oman mielipiteemme mahdollisella kuulemiskierroksella tai erillisellä kannanotolla.

Entä oman järjestömme talous, miten meillä menee? Tilinpäätös ilman satunnaisia eriä on ollut jo kolme viime vuotta tappiollinen, joten jotain on tehtävä. Olemme vaihtaneet sähkösopimuksen edullisempaan, siirryimme pienempään toimistotilaan ja pidämme hallituksen kokouksia etäkokouksina. Seuraamme kaikkia kustannuksia tarkemmin. Emme ole aiemminkaan eläneet tuhlailevasti eikä

meillä ole isoja kulueriä, joista nipistämällä saisimme kustannuksia karsittua helposti.

Paras keino talouden kohentamiseen on lisätä tuloja eli käytännössä kasvattaa jäsenmäärää. Yhdistysten tapahtumakalentereita katsoessa on helppo vakuuttua siitä, että tällä tarjonnalla on täysin mahdollista saada uusia jäseniä. Itsestään se ei kuitenkaan tapahdu. Viime kevään pienimuotoisessa kampanjassa saimme lähes 30 uutta jäsentä ja jäsenmäärä nousi ensimmäisen kerran kolmeen vuoteen siitäkin huolimatta, että jäsenyhdistysten lukumäärä väheni.

Uusien jäsenten saaminen on tärkeää myös toiminnan jatkuvuuden kannalta: kun uusia tulee mukaan, heidän joukossaan on myös niitä, jotka haluavat toimia aktiivisemmin – järjestää tapahtumia ja hoitaa yhdistystoiminnan pyörittämisessä tarvittavia tehtäviä. Kampanjointia ja jäsenyyden markkinointia kannattaa siis jatkaa.

Haemme liiton hallituksessa myös uusia, tehokkaita toimintatapoja. Alamme myöhemmin tänä vuonna julkaista jäsenkirjettä, joka lähetetään liitosta suoraan jäsenten sähköpostiin. Se sisältää muun muassa tietoa liiton tapahtumista, kaikille yhteisistä retkistä, retkeilyyn ja luontoliikuntaan liittyvistä yleisistä asioista sekä kansainvälisten luonnonystävien toiminnasta. Retkeilijä-lehden julkaisua jatketaan siten, että kaikkia numeroita ei jaeta kotiosoitteisiin vaan pdf-versioina jäsenten sähköpostiin ja nettisivuille. Painetusta lehdestä ei kuitenkaan luovuta. Suunnitelman mukaan Retkeilijä 2/2024 jaetaan syksyllä sähköposteihin ja seuraava painettu lehti ilmestyy ensi vuoden alussa.

Aurinkoa, iloa, hyviä hetkiä, virkistäviä retkiä toivotellen

Hannele Pöllä,
puheenjohtaja

Kiinteistötoimikunnan kuulumisia

Ukonjoen saunan tuhoutuminen tulipalossa loppusyksystä 2023 on työllistänyt toimikuntaa talven aikana. Tammikuussa purettiin palanut pukuhuone. Ajatukseen oli saada koko sauna purettua, mutta kolmenkymmenen asteen pakkasen rikkoi koneen ja kymmenenkään talkoolaisen voimat eivät riittäneet työn loppuun saattamiseen.

Raivaustyöt Ukonjoella jatkuvat heti kun säät sallivat. Raasinan Toivo on tehnyt alustavat piirustukset uudesta saunasta ja tarjouspyyntöjä paikallisille hirsiveistäjille on lähetetty. Kiinteistötoimikunta ja hallitus tekevät päätöksen lopullisesta saunan mallista. Rakentamaan pääs-

täneen vasta juhannuksen jälkeen, jolloin toivotaan talkoisiin osaavia kirvesmiehiä ja apupoika-anteroita. Tarkempi ajankohta ilmoitetaan yhdistysten puheenjohtajille ja tiedottajille.

Ukonjoen tavanomaiset kevät-talkoot pidetään 24.–26.5., jolloin mm. siivotaan majoitustilat.

Lapin talkoot alkavat 7.6. Kokoonnutaan ensin Varkhanmukaan yhteispalaveriin lauantai-aamuna. Varkhanmukassa korjataan pikkusaunaa talven aikana saatujen kokemusten perusteella. Korsuun asennetaan uusi kaasuhella ja saunaan uusi kiuas. Lisäksi normaalit puuhuollot ja siivoukset pitää hoitaa. Pienempiä korjauksiakin täytyy jälleen

tehdä kaikilla majoilla.

Ohjeet talkoisiin matkustamisesta ja korvauksista lähetetään yhdistysten puheenjohtajille ja tiedottajille. Näitä ohjeita on syytä noudattaa, jotta asiat luistavat niin kuin on suunniteltu.

Ilmoittautumiset talkoisiin tehdään liiton toimistolle puh. 045 136 9744 tai Paulille, puh. 0400 350 515 – Ukonjoen kevättalkoisiin viimeistään 17.5. ja Lapin talkoisiin viimeistään 31.5. Majoitustoiveet hoitaa Tiina toimistolta. Jos ilmoittaudut, niin tulethan paikalle, ettei ruokaa mene hukkaan.

Hyvää kevättä ja kesää. Talkoissa tavataan.

Pauli Komonen

Yksi meistä SRL:ssa

Raimo Latja

Joensuun kaupungin ympäristönsuojelupäällikkö, eläkkeellä. Täyttää 80 vuotta 18.5.2024.

5 kysymystä Raimolle

Miten päädyit Karjalan Retkeilijöihin ja Ukonjoelle?

Ukonjoen tienoot tulivat tutuiksi jo Joensuun korkeakoulun Suomenjärvi-tutkimuksen aikaan 1970-luvulla.

Kun v. 1986 aloitin Joensuun ympäristönsuojelusihteerinä, oltuani muutaman vuoden muualla, kuulin että on perustettu Työväen Retkeilyliittoon kuuluva Karjalan Retkeilijät ja että tukikohtana toimii Ukonjoen kämpä. Syksyllä tulin valituksi seuran johtokuntaan ja pääsiäisen 1987 jo vietimme Ukonjoella. Siitä ne käynnit ovat sitten jatkuneet, nyt tosin jo hiipuen.

Olet luultavasti eniten Ukonjoen kämpällä yöpynyt retkeilijä. Mikä paikassa erityisesti viehättää?

Kuten eräs ystäväni etelästä sanoi: Täällä on mukava kulkea, kun ei tämän tästä törmää piikkilankaan. Siinä kai se päällimmäisin viehätys on.

Oletko nähnyt Ukonjoella suuret ojet?

Ahma on ollut säännöllinen vierailija talvisin tiaisuokinnallani, mutta pari kertaa olen sen nähnyt pyörähtävän pihassa sulan maan aikaan.

Karhusta on lähin jälkihavainto portin pielestä. Kerran huhtikuun lumilla tapasin portin ja Särkkäharjun tien risteyksen välillä viiden eri karhun jäljet - emo ja kaksi talvelle syntynyttä pentua, yksi nuori yksilö ja yksi ilmeisen iso uroskarhu. Nuoren karhun kohtasin kerran jalkamiehenä mennessäni Särkkäharjulle. Kunnioitimme kumpikin toisen reitinvalintaa.

Suden jäljet olen kahdesti nähnyt lumessa pihamaalla, ja etäämmällä jälkiä useastikin siellä täällä. Ilveksestä ainoa havainto on Pitkätammen talvisista maisemista.

Montako lintua olet Ukonjoella rengastanut? Mitä lajeja eniten?

Lieksassa olen rengastanut 8 370 lintua. Valtaosa on rengastuksia Ukonjoella. Tarkkaa lukua en osaa sanoa, se täytyisi laskea käsin lomakkeilta. Ukonjoen rengastuksista leppälintuja on n. 2 000 ja talitiaisia n. 2 500.

Jos itse olisit lintu, mikä lintu olisit?

Minulla ei ole erityistä suosikkilintua, sillä kaikki lajit ovat omalla tavallaan kiehtovia, kun niihin paremmin perehtyy. Jos kuitenkin on jokin mainittava, niin olkoon se maakotka, jonka pesäreviireitä tuli kierrettyä Inarin Lapissa 30 vuotta vuosina 1964-94, kunnes selkä esti rinkankannon.

Teksti ja kuva: Juha Hämäläinen

Raimo rengastamassa.

Ajanmukaista viestintää

Kehitämme Retkeilyliiton tiedottamista ja alamme kertoa liiton tapahtumista ja yhteisistä retkeilyasioista sähköisellä jäsenkirjeellä suoraan jäsenille. Aiemmin kaikki liiton tiedottaminen jäsenille - Retkeilijä-lehteä lukuun ottamatta - on kulkenut jäsenyhdistysten kautta. Jatkossakin paikallisyhdistykset kertovat tapahtumistaan ja yhdistysten omista asioista jäsenille oman kanaviensa välityksellä.

Kaikkien kannattaa nyt varmistaa, että oma sähköpostiosoite on oman yhdistyksen rekisterinpitäjän tiedossa. Tämä on syytä tehdä mahdollisimman pian, sillä alustavan suunnitelman mukaan ensimmäiset Retkeilyliiton jäsenviestit lähetetään kesällä-alkusyksystä. Kunkin jäsenviestin lopussa tulee olemaan linkki, jonka kautta vies-

tien vastaanottamisen voi peruuttaa helposti.

Retkeilijä-lehti on tärkeä jäsenistön yhdysside ja jatkamme sen julkaisua. Postikulujen osuus lehden kuluista on merkittävä ja pohdimme erilaisia tapoja lehden jakamiseksi jäsenistölle. Mahdollisia keinoja ovat jakelu pdf-tiedostona sähköpostiin ja jakelu yhdistysten kautta. Retkeilijä-lehden nro 2/2024 ilmestyy syksyllä ja jaetaan jäsenten sähköpostiin pdf-versiona. Joka tapauksessa myös painettu lehti tulee säilymään, sillä se koetaan tärkeäksi jäseneduksi ja auttaa myös uusien jäsenien hankinnassa.

Myös viestintää Retkeilyliiton Facebook- ja Instagram-kanavien kautta kannattaa kehittää. Piti sosiaalisesta mediasta tai ei, se on maksuton ja vaivaton väylä tavoit-

taa omia jäseniä ja muita retkeilyn harrastajia. Somen algoritmit nostavat esiin niitä, joilla on paljon julkaisuja, joiden postauksista tykätään ja joita jaetaan. Toivotaan siis, että mahdollisimman moni tykkää yhdistysten ja liiton sivuista ja julkaisuista, samoin jakaa niitä eteenpäin.

Markku ja lapset lintujen ruokintapaikalla.

Lintujen tarkkailua ja tutkimusta

Asuttuamme vuoden Yhdysvalloissa palasimme koronapandemian takia Suomeen keväällä 2020 ja pohdiskelin, kuinka eläkeläisenä saan ajan kulumaan. Vaimoni ja minä olimme olleet lintuharrastajia jo vuosien ajan, ja päiväkodissamme olin parinkymmenen kevään aikana rakentanut linnunpönttöjä eskarilaisten kanssa.

Tältä pohjalta painuin lähimpään puutavaraliikkeeseen ostamaan raakalautaa ja vesivaneria. Kun terassi oli täytynyt noin sadasta pöntöstä, oli käännettävä Keski-Uudenmaan lintuyhdistyksen puoleen (Apus ry) josko heille kelpaisi pönttölahja. Kun sain pöntöt pois pihaltani, jatkui uusien pönttöjen tekeminen.

Apuksessa toimiva Juha on lintujen rengastaja, joten kysäisin ohimennen, pääsisinkö joskus mukaan rengastusta seuraamaan ja kuvaamaan. No, eihän rengastaja kehdannut kieltäytyä. Tämä pönttö-

lahjominen on varma tapa päästä mukaan.

Mitä rengastus sitten on ja miksi sitä tehdään? Se on luonnontieteellistä pitkäkestoista perustutkimusta ja havainnointia, jota tehdään laittamalla renkaita lintujen jalkaan ja/tai laittamalla satelliittiseurantavehje linnun selkään. Esim. keh-rääjän laite painaa 1,8 g. Rengaskokoja on useita lintulajin mukaan. Erilaisia värirenkaita käytetään myös, jolloin havainnointi kiikareilla ja kaukoputkilla on helpompaa. Kaikkien renkaiden on oltava lintuja vahingoittamattomia eivätkä ne saa haitata lintujen normaalia käytöstä. Rengaslöytöjen avulla saadaan tietoa esimerkiksi lintujen muuttoreiteistä ja talvehtimisalueista, jolloin mahdollisia luonnonsuojelutoimenpiteitä voidaan kohdistaa oikeille paikoille.

Kolmena kesänä olen ollut mukana lähinnä telkkien rengastuksessa, koska siinä toinen käsipari

Rengastus.

on suureksi avuksi. Telkkien rengastus vaatii muutenkin paljon työtä, koska pöntöllä on ennen

rengastusta käytävä usein. Poikaset lähtevät pesästä muutaman tunnin kuluttua kuoriutumisesta,

joten rengastajan täytyy olla paikalla oikeaan aikaan.

Kun ensimmäiset havainnot muninnasta on tehty, niin noin viikon päästä käydään pöntöllä, jolloin munia kellutetaan lämpimässä vesikulhossa. Munan kellunta-asennosta nähdään missä vaiheessa haudonta on menossa. Arvioidaan viikon tarkkuudella, koska mahdollinen kuoriutumisen tapahtuu. Muutaman päivän välein käydään tarkistamassa munat, kuunnellaan munasta mahdollista ääntä ja näkykö kuoressa halkeamia. Jos havaitaan hedelmöitymätön muna, se poistetaan pesästä. Jokainen emo on persoona, eli jotkut lähtevät pesää lähestyttäessä ja toiset ovat pesässä koko ajan, kun munat otetaan emon alta (yksi muna jää aina pesään) ja ne tarkastetaan pesän läheisyydessä.

Rengastuspäivänä rengastaja kiipeää pöntölle mukanaan ämpäri, johon poikaset nostetaan. Poikaset punnitaan, rengastetaan ja nyt muutamana keväänä on otettu DNA-testi kielen päältä syljestä. DNA:lla saadaan selville mm. poikueen sukupuolijakauma. Rengastaja kirjaa kaikki poikasten tiedot lomakkeille, josta ne siirretään Luomuksen rekistereihin.

Viime keväänä seurasin erään poikueen elämää pesästä lähdön jälkeen Tuusulanjärvellä joka päivä viikon verran. Viikon kuluttua kahdeksasta rengastetusta poikasta oli elossa kaksi poikasta, mikä vastaa normaalia varhaisvaiheen kuolleisuutta. Jos rengastajalla on noin 25–30 telkänpönttöä, se tietää kiireistä kevättä.

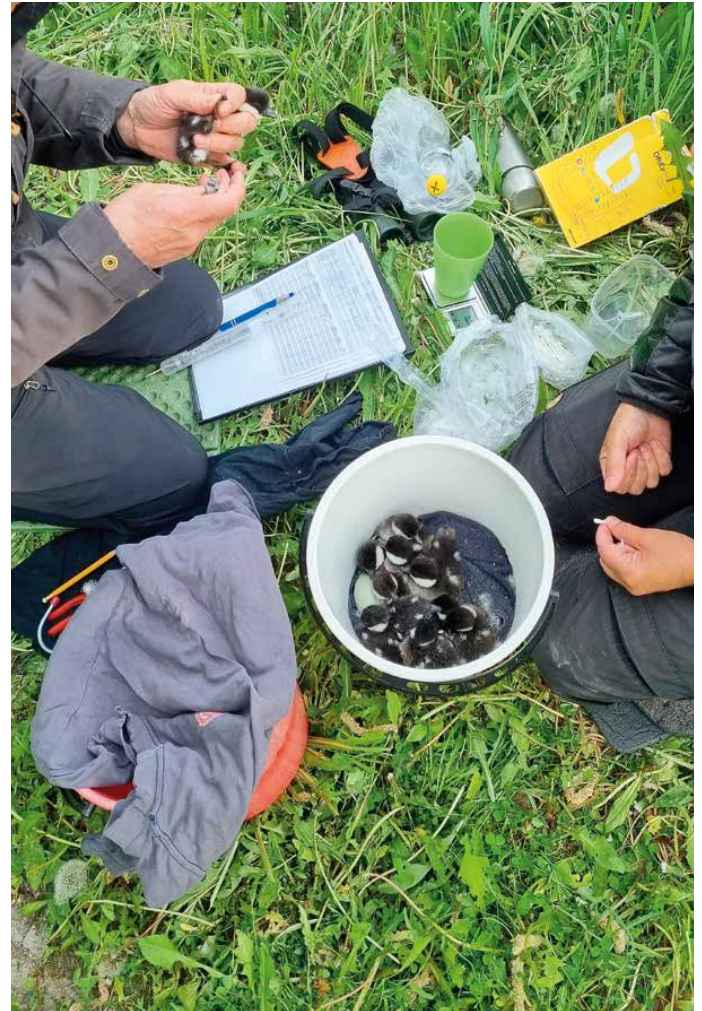
Ilokseni olen päässyt seuraamaan myös kehrääjien rengastusta, joka tapahtuu yöllä noin 22–02 välisenä aikana. Linnut otetaan kiinni lintuverkoilla, joihin ne houkutellessaan täytetyillä houkutuslinnuilla ja kehrääjien äänillä. Kyseessä ovat siis pesimäalueidensa aikuiset linnut. Linnut punnitaan ja siivenpituus mitataan. Vatsapuolelta katsotaan ovatko yksilöt mahdollisesti hautovia lintuja. Koiraisten siipikuviosta otetaan valokuvat. Jos linnuilla ei ennestään ole rengasta, niin nyt ne sen saavat. Jos linnulla on seurantalaitte, se otetaan talteen ja uusi laite pannaan selkään.

Rengastus on luvanvaraista toimintaa (Luomus) ja rengastusluvan saamiseksi on harjoiteltava rengastajan mukana käytännössä noin vuoden. Sinä aikana on opittava tunnistamaan eri lintulajeja varmasti ja samoin oikeat tavat käsitellä lintuja. Pari kertaa vuodessa

järjestetään rengastuskokeet, jotka läpäistyään saa rengastusluvan aluksi tietyille linnuille, useimmiten pöntöissä pesiville linnuille. Verkkorengastus vaatii oman lupansa: kokeiden läpäisyn ja parin vuoden harjoittelun verkkorengastajan mukana. Verkkorengastuksen sesonki on keväällä ja syksyllä lintujen muuttoaikaan varhaisesta aamusta myöhään yöhön. Usein rengastajat erikoistuvat tiettyihin lintuihin riippuen siitä, mitä lintuja sattuu lähitöillä pesimään ja tietysti kiinnostuksen mukaan.

Järvenpään Retkeilijöiden tukikohdan pihalle laitoin viime syksynä ruokintapaikan. Siinä on useita ruokintalaitteita linnuille, joten retkeilijöiden luontokerhon lapset sekä aikuiset pääsevät tutustumaan eri lintulajeihin. Siinä ohessa tulevat myös eri eläinten jäljet tutuiksi. Hoidan myös yhtä Apuksen ruokintapaikkaa Järvenpäässä. Keväällä lapset rakensivat linnunpöntöt kotiin vietäväksi.

Pönttöjen rakentamisen ohella olen kiinnostunut kuvaamaan rengastettujen lintujen renkaita. Kaikista renkaista teen ilmoituksen Luomukseen, ja niistä saan aikanaan sähköpostilla palautteen, josta käy ilmi rengastaja, paikka, aika ja mahdollisesti linnun ikä sekä missä kaikkialla kyseinen lintu on aikaisemmin havaittu. Koska tällä alueella rengastetaan pesäpoikaina paljon naurulokkeja, niistä kuvasin viime kesänä noin 50 eri rengasta. Helsingissä ja Espoossa kuvasin noin 120 valkuposkikihanh-

Telkän pöntöllä

renkaat. Lisäksi kennolle tallentui muutamia kalalokkien, kalatiirujen, selkälokkien, naakkojen, harmaalokkien ja joutsenten rengasjalkoja. Kaukaisin kuvaamani rengas-

on Namibiassa rengastetulta kalatiiralta.

Teksti ja kuvat:
Markku Tiirakari,
Järvenpään retkeilijät

Maakuntalinnut

Suomen maakunnille valittiin vuonna 1985 järjestetyssä yleisöäänestyksessä oma tunnuslintu. Äänestykseen osallistui yli 5 500 suomalaista.

Laulujoutsen valittiin Suomen kansallislinnuksi vuonna 1981 (Kari Neuvonen)

Ahvenanmaa: merikotka
Varsinais-Suomi: naakka
Uusimaa: mustarastas
Kymenlaakso: punatulkku
Etelä-Karjala: satakieli
Etelä-Savo: kuhankeitittäjä
Päijät-Häme: valkoselkätikka
Kanta-Häme: sääksi
Pirkanmaa: västäräkki
Satakunta: sinitiaainen
Etelä-Pohjanmaa: isokuovi
Pohjanmaa: tervapääsky
Keski-Suomi: metso
Pohjois-Savo: kuikka
Pohjois-Karjala: käki
Keski-Pohjanmaa: kiuru
Pohjois-Pohjanmaa: kurki
Kainuu ja Koillismaa: kuukkeli
Peräpohjola: riekko
Lappi: sinirinta

Akat tuvassa.

Akkojen 31. rämpimisreissu Hyvinkäällä

Kymmenen hengen joukko pirteitä naisia Espoon, Järvenpään ja Riihimäen Retkeilijöistä saapui lauantaina 27.1. Kaitaniemen leirikeskukseen Sykärinjärven rannalle. Autoon oli pakattu sukset, lumikengät ja oli pa jollakin liukulumikengätkin matkassa.

Ilma suosi meitä pikkupakkasella ja luntakin oli kiitettävästi. Välillä piti ortaa pohjakosketus hankkeen ja rämpiä sai tosissaan.

Ulkoilun jälkeen Hannelen keitto maistui ja sauna pehmitti jännittyneitä lihaksia. Iltaohjelmassa oli mm. visainen tietokilpailu Suomen kaloista. Sunnuntaina osa ulkoili ja

osa oli pilkillä, ilman saalista kuitenkin jäätiin. Kotiin tuomisina oli virkistynyt mieli.

Mukana olleet saivat Annen värkkäämät uudet rämpimispassit, joihin jokaisella vuosittaisella rämpimisellä saa kiinnittää leppäkertutarran. Vanhat passit olivat tulleet täyteen 30 reissun jälkeen. Uudessa passissa on tilaa 10 retkelle eli se on voimassa vuoteen 3033 saakka. Perinne siis jatkuu!

Teksti:

Pirjo Vihtilä,
Riihimäen Retkeilijät

Kuvat:

Pirjo Vihtilä, Hannele Pölliä

Akat metsässä.

Akka leppäkerttuna.

Rämpimispassi.

Kyläladun lumoa

Hiihtolomaviikon loppuksi Karjalan retkeilijät suuntasivat 15 hengen iloissella joukolla hiihtoretkele Liperiin, Mattisenlahden kyläladulle. Kauimmaisat osallistujat tulivat Enosta saakka, ja puheenjohtajamme osallistui jopa kolmen sukupolven voimalla retkelle. Nuorin osallistuja oli siten yhdeksänvuotias. Starttasimme ladulle Ollilan tuvalta, parisataa vuotta vanhalta tilalta. Paikka tarjoaa nykyisin majoitusta, ja ympäristö mahdollistaa myös patikointi- ja kalastusretkiä. Kesäisin pihapiiri kutsuu tunnelmalliseen tuvan kahvilaan sekä nauttimaan hiljaisesta, idyllisestä pihapiiristä.

Latu kulkee kauniissa viljapeltomaisemissa ja metsässä tasaisessa maastossa, joka sopi meille kaikille oikein hyvin sunnuntaihiihdon kohteeksi. Ladut olivat luistavat, ja ne on pidetty hyvässä kunnossa. Pajunkissat matkalla muistuttivat keväästä ja kohta olevasta pääsisäisestä. Päivän luontoääninä olivat naakat ja tiaiset. Ladun ylläpitäjä, ”latumestari” Pertti Koistinen, oli tehnyt meille valmiit tu-

let laavulle ja kertoili paikan historiaa värikkäästi. Mikäpä meidän oli nauttia tauosta ja jutustella valmiilla eväitämme syöden. Viisitoista

vuotta mestari on pitänyt latua yllä kyläläisten ja meidän muiden iloksi. Retki oli mieluinen porukalle, ja sääkin suosi – hyvä mieli jokaisel-

la. Ajatus jäi itämään jatkoon, josko näitä helmiä löytyisi muualtakin.

Teksti: **Tuula Riikonen**

Kuva: **Liisi Juvonen**

Lapset oppivat eläimistä

Emilia ja hiiri.

Lintujen ruokintapaikat Järvenpään Retkeilijöiden majan pihalla ovat olleet tärkeitä kaikille luontokerholaisille ja heidän perheilleen. Lapset ovat voineet tutkia ja seurata myös muita eläimiä lintujen lisäksi. Olemme havainneet, että myös kauriit, jänikset ja jyrjsijät käyttävät ruokintapaikkaa hyödykseen. Luontokerholaiset ovat tutustuneet aivan lähietäisyydeltä esimerkiksi rohkeaan metsähiireen. Lapset ovat seuranneet, miten ja mitä hiiri syö. Lisäksi on nähty, missä hiiri kulkee ja miten se pääsee karuun tuntiensaansa itsensä uhatuksi. Pieneen suuhun mahtuu mahdollisesti paljon ruokaa!

Ruokintapaikan ympärillä on nähty ja kuultu erilaisia lintuja. Siellä on käynyt paljon sinitiaisia, tikkejä, talitiaisia, käpytikkoja, varpusia ja mustarastaita. Kaikkea tätä ja paljon muuta saavat luontokerholaiset tutkia ja seurata joka lauantai Tammirannassa. Ja muulloinkin, milloin vain tekee mieli käydä Järvenpään Retkeilijöiden majan pihassa.

Teksti ja kuva:
Paula Tiirakari

Patikkaretkellä Lapakistossa 2013.

Salpausselän Samoojilla juhlavuosi

”Hyvä retkeilyn ystävä! Nyt on aika siirtyä sanoista tekoihin ja perustaa Lahteen Työväen Retkeilyliiton alainen retkeilyseura.” Näillä sanoilla alkoi kokoonkutsujan Tuomas Rönkön kirje, joka johti Salpausselän Samoojien perustamiseen 20.5.1984.

Retkeily eri muodoissaan on ollut toiminnan painopiste. Alkuinnostuksen vuosina toiminta oli myös vilkasta. Retket suuntautuivat Enontekiön ja Saariselän alueille. Jäseniä osallistui myös liiton järjestämille vaelluksille, mm. Kungledenille. Niinä vuosina osallistuttiin esim. Suomi meloo -tapahtuman ja Erämelonnan SM-kilpailujen järjestelyihin.

Toiminnassa tapahtuneen lauantumisen jälkeen alkoi tämän vuosituhannen alussa uusi nousu. Jäsenmäärä saatiin kasvuun ja sen myötä retkeilytoiminta virkistyi.

Olemme järjestäneet kotiseutu-, lintu-, melonta-, hiihto- ja pyöräretkiä sekä lyhyitä vaelluksia, jotka ovat suuntautuneet lähiseuduille ja lähellä oleville luonnonsuojelualueille. Ne ovat olleet kaikille avoimia ja suosittuja. Myös lyhyet, muutaman tunnin mittaiset luontoon liittyvät kokoukset ovat olleet mieluisia. Vaellus- ja hiihtoretkiä

on ulotettu myös Lappiin. Yksi pyöräretki tehtiin viikon mittaisena Viroon. Jäsenet ovat myös osallistuneet moniin liiton ja sen jäsenseurojen järjestämiin tapahtumiin.

Liitto on myöntänyt meille retkeilypäivien järjestämistä varten neljä kertaa. Saadun palautteen pe-

rusteella ne ovat onnistuneet hyvin.

Liiton nimen vaihduttua Suomen Retkeilyliitoksi toiminta jatkuu samaan tapaan, mutta myös uusia toimintamuotoja etsien. Seuran tulevaisuuden näkymissä on meille kaikille yhteinen huoli. Kuinka saadaan nuoret ja nuoreh-

kot ihmiset liittymään liikuntajärjestöihin ja osallistumaan niiden toimintaan? Kuvastaako se nykyistä aikaa, jossa yhteisöllisyyttä ei arvosteta? Huolesta huolimatta tulevaisuuteen katsotaan luottavaisesti!

Teksti: **Tarmo Tikka**
Kuvat: **Hilkka Tikka**

Kunniamerkkien saajia vuoden 2014 Retkeilypäivillä.

Kukkia ja perhosia

Kukat ja perhoset ovat olemassaolollaan tärkeä osa Suomen kesää. Minkä ilon ailahduksen rintaan tuokaan ensimmäisen sitruunaperhosen näkeminen leskenlehtien kukinnoissa! Päiväperhoset ovat meille kaikille tuttuja kesäntuojia. Niitä ihaillaan ja kuvataan.

Mutta öisin liihoittelee aivan toinen porukka, joita harvoin näemme, yöperhoset. Ne ovat pimeään aikaan lentäviä suurperhosia, joita löytyy Suomesta yli 900 lajia. Niitä elää monenlaisissa ympäristöissä ja hyvin eri tavoin.

Vuonna 1993 alkoi SYKEN (Suomen ympäristökeskus) koordinoima yöperhosseuranta valtakunnallisesti. ELY-keskukset vastasivat alkuun valorysistä ja perhosharrastajat määrivät perhoset ja tallensivat havainnot. Nykyisin osa rysistä löytyy Metsähallituksen luontokeskuksista ja osa on kuntien hoidettavina. Yhä harrastajien työpanos on suuri. Seurantapaikkoja on viime aikoina ollut yli 100 ympäri Suomen, pohjoisimmasta Lapista Suomenlahden rannikolle saakka.

Seurantamenetelmänä käytetään valopyydynäytteitä, joista määritellään suurperhosten laji- ja yksilömäärät sekä sukupuolet. Pyydykset ovat nykyään pakastinrysiä, jotka pakastavat näytteet eikä kemikaaleja tarvitse käyttää.

Yöperhosseurannan avulla voidaan seurata luonnon monimuotoisuutta ja ympäristön tilaa. Voidaan nähdä esimerkiksi ilmastonmuutoksen vaikutukset lajien leviämiseen. 30 vuoden aikana on huomattu uusien lajien tulo Suomeen ja eteläisten lajien siirtyminen yhä pohjoisemmaksi.

Yöelämää Kuopion retkeilijöiden Koivulassa

Vuonna 2022 Kuopion Museo sijoitti pakastusrysin Koivulan pihapiiriin, metsän reunaan. Siellä se aavemaisella valollaan houkuttaa yöllä lentäviä perhosia. Museon henkilökunta käy kokemassa rysin viikottain, lajit määritellään, lasketaan ja tallennetaan SYKEN yöpeti-tietojärjestelmään. Koivulan pyydyksessä oli ensimmäisenä vuonna yli 200 eri perhoslajia. Kiinnostavimmat yksilöt pääsevät Museon kokoelmiin. Huhtikuussa aloittavat ensimmäiset yöperhoset lentonsa.

Viime syksynä Museon intendentti Jukka Kettunen kertoi Koi-

Koivulan valorysää esittelee Jukka Kettunen Eeva-Liisa Palkispäälle ja Helena Niskaselle.

vilassa meille retkeilijöille tästä pakastinrysästä ja yöperhosseurannasta ja lahjoitti pienen perhoskokoelman meidän pihan perhosista. Oli jännittävää avata rysiä, ja melkoinen kasa pakastettuja perhosia siellä olikin. Nämä perhoset olivat elämänsä lahjoittaneet tieteelle, ei surra niitä. Rysästä löytyi ruosteyökkösiä, havununnia, ruosteolkiyökkösiä, keltaritariyökkösiä, eniten tuomenkehrääjäkoita ja komeimpana ja päällimmäisena köllötteli siniritariyökkönen.

Perhoset ihastuttavat elämäämme päivin ja öin!

Teksti ja kuvat: **Liisa Niskanen**

Koivulan yöperhosia: kulmaritariyökkönen, horsmakiittäjä ja silmäkiittäjä kavereineen.

Pyydyksen satoa. Komea siniritariyökkönen erottuu muuten niin värittömästä joukosta.

Kulttuurikävely Tuusulassa Aleksis Kiveä kiittäen

Helmikuinen kulttuurikävely on ollut Järvenpään retkeilijöiden ohjelmassa jo perinteisesti. Tällä kertaa palattiin juurille eli Tuusulaan. Moni muistaa, että Järvenpää, Kerava ja Tuusula ovat olleet samaa Tuusulaa pitkän historian ajan. Sitteen kaupunkipaikat Järvenpää ja Kerava halusivat itsenäistyä omaksi kunnaksi, Kerava ensimmäisenä sata vuotta sitten.

Tästä vanhasta historiasta johdetaan, että myös kulttuuri on paljolti yhteistä. Tuusulanjärven ympäristö on tunnettu taiteilijoistaan Juhani Aho, Pekka Halonen, Eero Järnefelt ja Jean Sibelius. Myös kotoisia kuvituksia tehnyt Martta Wendelin asui ja työskenteli Tuusulassa, hänen piirustuksensa ovat monelle tuttuja Kotilieden kansista.

Kulttuurikävelyllä paneuduimme ensin Aleksis Kiven elämään ja kirjalliseen tuotantoon. Puolen tunnin kävelyn jälkeen olimme kirkolla ja kuulumme työläiskotimuseosta, toisen puolen tunnin kävelyn jälkeen olimme jo Erkkolassa ja tutustuimme Martta Wendelinin elämään, piirustuksiin ja maalauksiin opastuksen kanssa. Kulttuurikävelyä johdatti Sinikka Ranta.

Kierros alkoi **Aleksis Kiven kuolinmökistä** (k. 1872), joka oikeastaan oli hänen veljensä Albertin koti. Harvinaista on, että koti on säilynyt siinä kunnossa ja sisustuksessa kuin se oli siihen aikaan. Se kertoo miten monilapsinen perhe on asunut ahtaasti meidän nykystandardien mukaan, mutta kuitenkin pärjättiin. Museo on auki kesäaikaan.

Kulttuurin ystävä ja retkeilijä Sinikka Jauhiainen kertoi Aleksis Kiven elämästä ja tuotannosta. Aleksis Kivi pääsi nuorena yliopistoon kuuntelemaan kirjallisuutta ja sai vaikutteita jopa Shakespearen teoksista. Siihen aikaan yliopiston opiskelu oli ruotsinkielellä, joten suomenkieltä osaava Aleksis ei oikein pärjännyt opinnoissa.

Räätilin poikana Aleksis oli kuunnellut monia tarinoita jo kotonaan. Hän viihtyi luonnossa ja metsässä. Voimme todella kiittää Aleksis Kiveä hänen ahkeruudestaan kirjoittaa suomenkielellä niin merkittäviä teoksia kuin **Seitsemän veljestä**, **Nummisuutarit** ja monet laulut. Useat laulut sopivat myös meidän retkeilijöiden suuhun kuten **Metsämiehen laulu** tai **Oravan laulu**. Laulujen rikas kieli tuo

Kulttuurikävelyn ryhmäkuva.

Sinikka Jauhiainen ja Sinikka Ranta Aleksis Kiven kuolinmökin edustalla.

elävästi mieleen luonnon ja niiden eläimet.

Kävelimme rantatietä pitkin Tuusulan kirkolle, jossa on Aleksis Kiven hautapaikka. Kirkko on kauniilla paikalla Tuusulanjärven eteläpuolella. Mehua ja pulaa saimme välipalaksi kirkolla. Kirkon yläpuolella, tien toisella puolella on myös merkittävä museo, nimittäin **työläiskotimuseo**. Lunta oli niin paljon, että mäelle ei voinut mennä, mutta Kari Ranta kertoi meille talosta ja sen rakennuksista. Talo on sisustettu kirvesmiehen asunnoksi ja yhdessä huoneessa on suutarin versta, puisia työkaluja on runsaasti vintissä. Museo on kesäisin auki yleisölle. Kesäisin on myös pareiden tekoa, sepänpajan työnäytöksiä ja rosvopaistin tekoa Tuusulapäivänä ja muutamana muunakin päivänä.

Paluumatka **Erkkolaan**, joka on Aleksis Kiven kuolinmökin lähellä, sujui samaa tietä aurinkoisessa ja kylmässä säässä. Onneksi oli satanut lunta polkujen päälle, ei ollut niin liukasta kuin vielä edellisenä päivänä. Erkkola oli runoilija ja näytelmäkirjailija J.H. Erkon koti ja nykyään Tuusulan kunnan museo ja kulttuurikohde. Nyt näytteillä oli **Martta Wendelinin** hienoja piirustuksia ja maalauksia. Martta Wendelin asui Tuusulan kodissaan lähellä Haloseniementä 1930-luvun lopulta alkaen. Vaikka oli sota-aikaa ja muuta huonoa aikaa, läheisten sairastumisia ja poismenoja, niin Martta piirsi iloisia kuvia mm Kotiliesi-lehteen, kortteja ja maalauksia. Moni varmaan muistaa nämä Kotilieden lehtikannet. Martta Wendelin on saanut uutta arvostusta Tuusulassa, kun hänen mukaan on nimetty uu-

Martta Wendelinin kuvia Kotilieden kansissa.

si hieno puurakenteiden päiväkoti, Martta Wendelin päiväkoti.

Reipasta kävelyä tuli ainakin 7 km, juuri sopivasti mukavalle pakaspäivälle. Matkan varrella Sinikka Ranta kertoi myös paikoista joiden ohi kuljettiin, Gustavelundista ja Kotorannan puistosta.

Antoisan kulttuuriretken päätteeksi nautimme kahvit ja muita herkkuja Lottamuseon kahvilassa. Oli mukavaa, että olimme saaneet seuraksemme retkeilijöitä myös Lahdesta Salpausselän samoajista ja Kuusankoskelta.

Mikäli muista jäsenyhdistyksistä halutaan tulla tutustumaan Tuusulanjärven nähtävyyksiin, niin lämpimästi tervetuloa - järjestämme mielellämme opastusta.

Teksti: **Sinikka Ranta**
Kuvat: **Sinikka Ranta,**
Kari Ranta

Saaristomeren paikannimet

Miksi toinen saari on haru ja toinen skär, entä minkäläinen on holme tai ö? Saaristomeren lukuisat saaret, luodot, karit ja särkät ovat paikalliselta väestöltä saaneet kuvaavat nimityksensä. Saaret voidaan karkeasti jakaa kalliosaariin ja pääasiassa irtaimista aineksista muodostuneisiin. Nimet ovat määräytyneet esim. koon, korkeuden ja muodon perusteella.

Kallioluodot ja -saaret

Grund. Veden huuhteleva kari, joka peittyy veden ollessa korkealla.

Klack. Korkeampi kuin grund, myrsky lyö kuitenkin yli.

Haru. Suurempi kuin klack, myrsky ei kastele kokonaan. Silälä voi kasvaa katajaa ja yksittäisiä puita, mutta ei metsää.

Kobbe. Korkea ja jyrkkärantainen haru.

Skär. Harvapuustoinen; maaperä tavallisesti niin ohut, ettei kunnollinen metsäkasvillisuus ole päässyt kehittymään.

Klobb. Korkea ja jyrkkärantainen skär.

Irtaimesta aineksesta koostuvat särkät ja saaret

Grymna. Veden huuhteleva särkkä, joka peittyy korkean veden aikana.

Rev. Osittain kuivilla veden ollessa korkeallakin. Kasvillisuus niukkaa, ainoastaan joitakin rantakasveja saattaa löytyä mutta ei pensaita.

Ör. Voi kasvaa pensaita ja yksittäisiä puita, mutta ei metsää.

Holme. Metsäinen saari, ei kuitenkaan lehtomainen – ei viljelyskelpoinen.

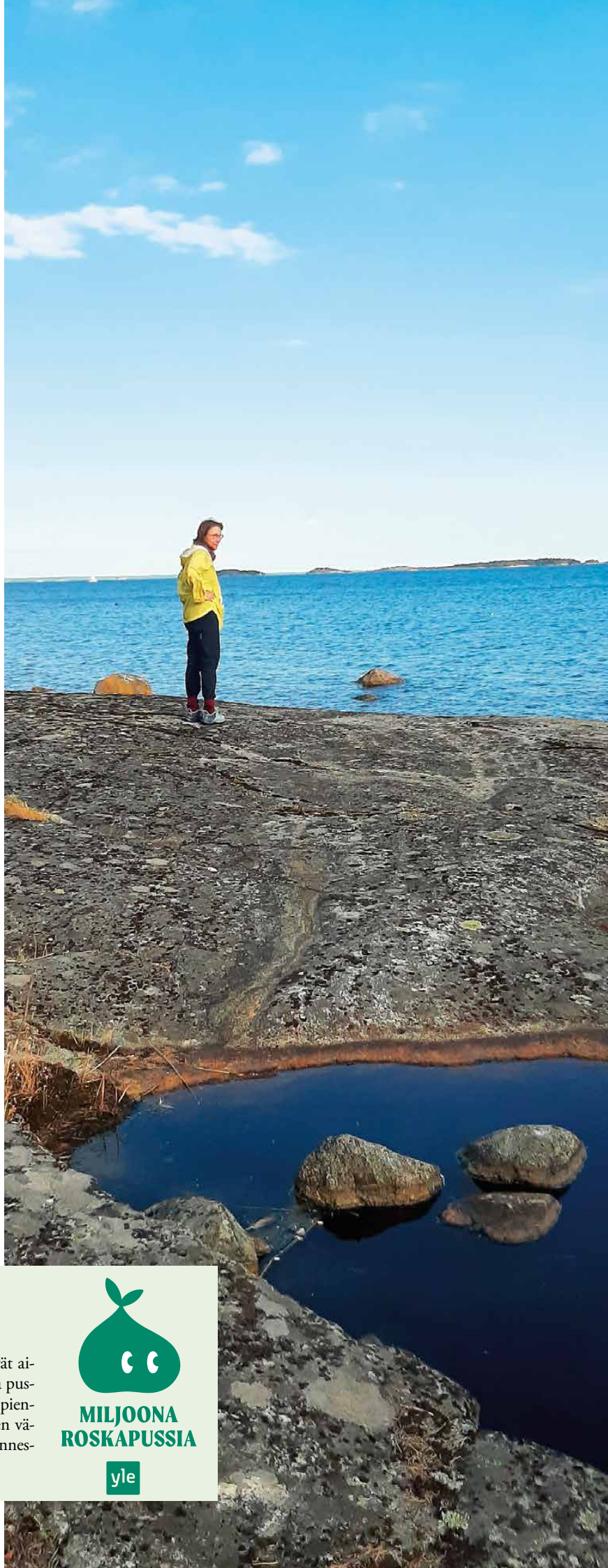
Ö. Suurehko saari, jossa viljelyyn maata, reheviä metsiä, usein suojaisia lahtia, ruovikoita ja merestä kuroutuvia lammikoita.

Erisnimissä näihin yleisnimityksiin liittyy usein kutakin saarta tarkemmin kuvaava etuliite, josta käy ilmi saaren sijainti johonkin muuhun saareen nähden, omistususolot, jokin tapahtuma, väri, maa-ainekset tai jokin mainittava saarella sijaitseva asia. Kummelskör, Hamnklobbe ja Rönnharun.

Retkeilyliiton retkellä Utön majakkasaarelle 23.–26.5. laivamme m/s Utö ohittaa läheltä monia upeita saaria.

Teksti ja kuva: **Aune Kurki**, Salpausselän Samoojat

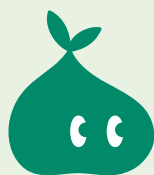
Lähde: **Leif Lindgrenin** ja **Torsten Stjernbergin** teos ”Saaristomeren kansallispuisto”, 1986

Roskat pois

Suomen Retkeilyliitto on taas mukana Ylen Miljoona roskapussia -kampanjassa 15.4.–5.6.2024. Monet paikallisyhdistykset järjestävät omia tapahtumia, joissa siivotaan roskia yh-

dessä. Monet meistä pitävät aina lenkkeillessään mukana pusasia, johon voi noukkia tien pientareen roskia. Roskaaminen vähenee, kun ympäristö on ennestään siisti.

MILJOONA
ROSKAPUSSIA

yle

Ukonjoki: Erään kämpän historia

Ukonjoki sivupuroineen-Haapa-joki-Koitere-Koitajoki muodosti erään keskeisen uittoväylän rajan läheisistä metsistä alavirran sahoille ja sellutehtaille viime vuosisadan taitteesta 60-luvun alkuun. Juha Hämäläinen, Ilmo Nousiainen ja Esa Parviainen ovat koonneet Ukonjoen rantatöyräällä sijaitsevasta metsäkämpästä ansiokkaan satasivuisen historiikin kämpän 75-vuotispäivän kunniaksi (*Ukonjoki. Savottakämpästä retkeilyn tukikohdaksi*). Kustantaja Karjalan Retkeilijät ry).

Historiikki sisältää runsaasti tietoa metsien hakkuista Lieksan (Pielisjärven) eteläosasta pitäjän rajan, Inarintien ja nykyisen tie n:o 522 väliin jäävältä alueelta sekä lähialueilta. Ensimmäinen tieto tukkien myynnistä on vuodelta 1863. Tästä eteenpäin myynti hiljalleen lisääntyi, ja jo ennen maailmansotaa tukkeja myytiin jo kymmeniä tuhansia lähes vuosittain. Maailmansotien välisenä aikana hakkuut entisestään lisääntyivät ja uittoväylien kunnostamisesta tuli välttämättömyys.

Pakko oli myös alkaa kohentaa metsätyömiesten elinoloja, ja ensimmäinen kämppälaki säädettiin 1928. Tekijät ovat arkistoista löytäneet 33 kämpän tietoja; muutama niistä on vielä olemassa, valtaosa on kadonnut jälkiä jättämättä. Kämppälaki uusittiin 1947 ja pyrkimys oli, että matka työmaalle ei olisi yli neljää kilometriä. Tätä tarkoitusta toteuttamaan alkoi myös Ukonjoen kämppähdykskunnan rakentaminen alkuvuodesta 1948. Lähin tie päättyi Palkinvaaraan 7–8 km:n päähän, joten tarvikkeet oli tuotava hevospellillä tai kantaen. Tie Ukonjoelle valmistui vasta samana syksynä.

Hakkuita Ukonjoen kämpältä tehtiin vuosina 1948–57 ja yksittäiset leimikot olivat jopa 200–300 hehtaaria. Talvella 1951–52 Ukonjoen hakkuissa oli 300 miestä ja 92 hevosta.

Uitot olivat myös tärkeä osa hakkuuvuosien töitä. Mutta hakattava väheni ja olosuhteet muuttuivat. Viimeisiä töitä olivat v. 1959 tuulentaatojen korjaus myrskytuhoalueilta.

Merkittävimmän työn kirjoittajat ovat tehneet etsimällä haastateltavikseen 29 kämpällä työskennellyttä henkilöä. Heidän muistelunsa ovat herkullista luettavaa. Heiltä tekijät ovat saaneet myös huomattavan määrän kämppiä, olosuhteita ja tekijöitä kuvaavia vanhoja valokuvia. Näiden muistojen arvo vain lisääntyy vuosien ja vuosikymmenten kuluessa.

60-luvulla kämppähdykskunnan käyttö oli vähäistä ja rakennukset vähitellen purettiin. Jäljelle jäivät vain työnjohdon käytössä ollut kämppiä ja sen sauna. Työväen Urheiluseurojen Keskusliitto (TUK) osti 1972 rakennukset virkistys- ja retkeilytoimintaan. Käyttö oli varsin vähäistä ja kämppiä siirtyikin 1979 Työväen Retkeily-

liiton (TRL) omistukseen. Liiton pohjoiskarjalainen jäsenjärjestö Karjalan Retkeilijät on viimeisinä vuosikymmeninä keskeisesti vastannut kämpän ylläpidosta.

Teksti: **Raimo Latja**

Lukupiiri ruoti omaa kustannetta

Karjalan Retkeilijät ovat pari kertaa vuodessa kokoontuneet ruotimaan jotain kirjaa tai elokuvaa (mm. Huovisen Hamsteri, Kaurismäen Kuolleet lehdet). Tammi-kuussa oli erityinen hetki, kun lu-

kupiiri pääsi käsittelemään ihan omaa kustannetta. Hyvän matkaa toistakymmentä seuran jäsentä ja vierailavana Pauli Kuopiosta istahatti alas Ukonjoki -kirjan merkeissä. Saimme kuulla Juhan ja Ilmon ker-

tomana kirjan tekovaiheista, jonka jälkeen vaihdettiin näkemyksiä ja arvioita kirjasta ja moni muisteli omasta elämänpäivistään samanlaisia tarinoita. Yleisesti kirjaa pidettiin arvokkaana kulttuuritekona.

Ukonjoki-kirjaa voi tilata 20 euron hintaan liiton toimistolta (toimisto@suomenretkeilyliitto.fi).

Teksti ja kuva: **Reijo Ruokonen**

Metsäpoluille helposti

Suomen Hostellijärjestön verkosto kattaa yli 50 hostellia ympäri maata. Monet hostellit sijaitsevat kansallispuistojen ja retkeilyreittien läheisyydessä, tarjoten edullisen ja ekologisen vaihtoehdon majoittumiseen. Hostelleissa valittavana on erilaisia huoneita, omilla tai jaetuilla kylpyhuoneilla, sekä yhteisiä oleskelu- ja keittiötiloja. Hostellit ovat ainutlaatuisia ja yhteisöllisiä, mikä tekee retkikokemuksesta ikimuistoisen.

Jos suunnittelet retkeä Leivonmäen kansallispuistoon, Joutsassa

sijaitseva Vaihelan Tila tarjoaa kodikkaan majoituksen vain lyhyen matkan päässä retkeilyreitiltä. Isojärven kansallispuistossa kävijöille Majatalo Villanen Jämsän Länkipohjassa on erinomainen vaihtoehto, ja heiltä saa tarvittaessa taksiyödyin puistoon. Rautalammin Korholan Kartano on viehättävä yöpymispaikka Etelä-Konneveden kansallispuiston läheisyydessä tarjoten uniikkeja kartanotyylisiä sisustettuja huoneita.

Pohjois-Suomessa retkeilyjäitä houkuttelevat monet hostellit, ku-

ten Ylläksen Äkäslompolossa sijaitseva KuerHostelli, josta voit suunnata suoraan seikkailuihin Kuerertunturille. Kilpisjärven kylässä Majatalo Haltinmaan Mallasputurin ja Pikku-Mallan huiputtajille. Kuusamossa Oivangin kylässä Nuoris- ja luontomatkailukeskus Oivangissa voit yöpyä järven rannalla sijaitsevassa huoneistossa lähellä monipuolisia retkeilymaastoja ja Oulangan kansallispuistoa.

Suomen Retkeilyliiton jäsenet saavat 10 prosentin alennuksen yö-

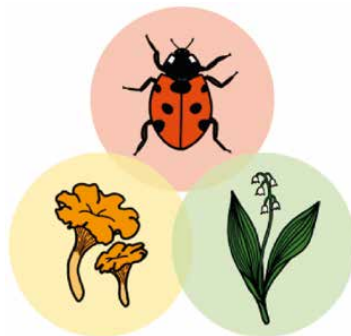
pymisestäään Hostellijärjestön verkoston kaikissa hostelleissa, kun varaus tehdään sivujen www.hostellit.fi kautta tai suoraan hostelliin.

Retkeilyliiton jäsenet tarvitsevat jäsenyyden tunnistamiseen kotimaan hostellikortin, jonka voi tilata suoraan linkistä www.bit.ly/kotimaan-hostellikortti-retkeilyliitto. Tilauksen jälkeen kortti tulee automaattisesti saman tien sähköpostiin. Linkki on voimassa koko tämän vuoden.

www.hostellit.fi

Opettele tunnistamaan 100 lajia

Luomus eli Luonnontieteellinen keskusmuseo on maaliskuussa käynnistänyt haasteen, jonka tavoitteena on innostaa tarkkailemaan luontoa. Haasteessa pyritään havainnoimaan vähintään sata lajia kasvien, hyönteisten tai sienten eliöryhmistä vuoden 2024 aikana. Haaste sopii niin aloittelijalle kuin kokeneemmalle konkarille. Lajitiedon kerääminen on hauska tapa laajentaa omaa lajintuntemusta ja liikkuu enemmän luonnossa. Lue lisää Luomuksen nettisivuilta osiosta Osallistu/100 lajia -haaste. Ja vaikka et osallistuisi itse haasteeseen, niin opiskele omaksi iloksi!

Suomessa esiintyy yli 24 000 hyönteislajia, reilut 5 500 lajia sieniä ja kasvejakin löytyy yli 4 200 lajia, joten ei ole vaikeaa!

Luonnonystävien päivää vietetään 6.–22. syyskuuta 2024

Kansainvälisten luonnonystävien järjestön NFI:n kaikki jäsenjärjestöt kutsutaan jälleen viettämään Luonnonystävien päivää ja monet Suomen Retkeilyliiton paikallisyhdistykset käyttävät tätä teemaa syyskuun tapahtumissa. Tapahtuma voi olla vaikkapa ohjattu kävely tai patikointi, kiinnostava luento tai ympäristöprojekti.

NFI antaa kolmelle parhaaksi arvioidulle tapahtumalle 500 euron palkkion. Arviointikriteereinä ovat mm. osallistuvien henkilöiden tai organisaatioiden lukumäärä, kestävän kehityksen arvojen toteutuminen sekä tapahtuman innovatiivisuus. Vihdin retkeilyjoiden syysretki Sallaan voitti 500 euron palkkion vuonna 2022. Yhdistyksille lähetetään tarkemmat tiedot aineiston toimittamisesta.

Ukonjoella raivataan tilaa uudelle saunalle

Ukonjoen palaneen saunan purkutalkoot järjestettiin 12.–14.1. Paikalla oli perjantaina 10 henkilöä, Pauli Komosta lukuun ottamatta kaikki Karjalan Retkeilijöistä. Liisi Juvonen ja Leila Pursiainen huolehtivat lämmöstä ja ravinnosta.

Purku aloitettiin Pötsönvaaran Kari Lyytikäisen traktorin tukki-kouralla, jolla saatiin purettua kattorakenteet sekä nostettua hormit ja kaminat ulos rakennuksesta. Kovassa, pitkälti yli 20 asteen pakkasessa hydraulikka petti ja purkua jatkettiin moottorisahoin ja purkuvälinein. Pukuhuoneen puoli saatiin raivattua kokonaan, pahoin palanut saunan osuus jäi purettavaksi keväällä.

Toivo Raassina mittaili saunan perustuspilarien mitat. Perustukset olivat vahingoittumattomat ja niille voidaan uusi rakennus pystyttää. Jonkin verran säästynyt tavaraa saatiin jatkokäyttöön, mutta pahoin hiiltynyt puutavara meni heti nuotioon ja paremmin säilynyt myöhemmin katkottavaksi polttopuiksi. Urakan kunniaksi paikalle jääneille tarjoihtiin reipasta menoa, Paulin yöllinen ulkona käynti todisti -34 astetta. Mutta aamulla alkoi lauhtua ja autot saatiin kuin saatiinkin käyntiin.

Purkujätteet käsiteltiin ja käsitelään asianmukaisesti, puhdas puutavara poltettiin ja poltetaan turvalisästi, eristeet ja muu kaatopaikkajae lähti Reijon mukana Joensuuun Kontiosuon kaatopaikalle ja metallijäte kasattiin odottamaan mahdollisesti tulevaa lisää saunan puolelta ja ne toimitetaan Kuopioon jälkikäsitteilyyn.

Uuden saunan piirustukset on lähetetty hirsirakentajille tarjoutta varten ja niiden saavuttua tehdään päätöksiä varsinaisesta rakentamisesta.

Teksti ja kuvat:
Reijo Ruokonen

Osallistu HYVÄ MIELI -keräykseen ja maksa haluamasi summa Suomen Retkeilyliiton tilille FI66 1521 3007 119458, viitenumera 11633. Keräykseen voivat osallistua yksittäisten jäsenten lisäksi myös yhdistykset, ja eri tapahtumissa voi kerätä kolehtia HYVÄ MIELI -keräykseen.

Vanhan saunan purkua.

Hirsien poltto.

Eristeet ja muu kaatopaikkajae lähtivät Reijon mukana kaatopaikalle.

Tilaa lämmittävät Ukonjoki-villasukat

Sukkia neulovat Karjalan Retkeilijät ja jokaisesta sukkaparista noin 15–25 euroa käytetään Ukonjoen uuden saunan rakentamiseen. Lankana käytetään harmaata ja vihreää Novitan 7 veljestä -sukkalan-kaa (80 % villaa, 20 % polyamidia) tai vaihtoehtoisesti vastaavan väristä Kotikullan villalankaa (75 % villaa, 25 % polyamidia). Sukat kestävät konepesun 40 asteessa.

Sukista saat kelpo retkisukat itselle tai lahjaksi. Hinta vaihtelee koon mukaan: koot 38–40 = 30 euroa, koot 41–43 = 35 euroa ja koot 44–45 = 40 euroa. Ostaja maksaa postimaksun. Tilauksia ottavat vastaan Liisi Juvonen, puh. 050 4066819 ja Leila Pursiainen, puh. 045 2619582.
Ukonjoki on kuin villasukka, joka talvella lämmittää.

Ukonjoen kämppäalueelle rakennetaan kesällä uusi sauna. Vakuutuskorvaus ei riitä kattamaan uuden saunan rakentamiskustannuksia, joten nyt tarvitaan jäsenten tukea!

HäRetin pilkkikisa on noin 30 vuoden perinne

Sää suosi 24.3. pidettyjä Hämeenlinnan Retkeilijöiden pilkkikisoja, aamu oli puolipilvinen ja heikko-tuulinen. Tapahtuma toi Vanajaniemen kämpälle ja Vanajavedelle parikymmentä eri-ikäistä härettiläistä, heistä puolet kilpailijoita. Kevättalven pilkki- ja kesän mato-onkikisat ovat olleet HäRetin suosituimpia tapahtumia, joukossa kun on paljon eri tavoin kalastavia. Suurin saalis toi taas vuodeksi haltuun seuran kiertopalkinnon. Tosin kaikki manasivat ottia tänä vuonna erityisen huonoksi.

Yritimme muistella kuinka pitkä perinne seuran pilkkikisojen järjestäminen on. Kun seura sai 1970-luvulla alkunsa Hämeenlinnan Alajärvellä kalastelleesta porukasta, hekin lienevät jo kilvoitelleet päivän saaliilla. Samoin pilkkijöitä oli varmasti Padasjoen Hakostenjärven jäällä, kunhan seura sai ensimmäisen kämpänsä siellä talviasuttavaksi 1980-luvulla. HäRetissä alusta asti ollut Mollu Matikainen muisteli Vanajaveden jäällä pilkkityn kilpaa heti Hattulan Vanajaniemeen päästyä, eli ainakin 30 vuotta.

Mollu muistaa ihan oikein. Kun Hämeenlinnan Retkeilijät sai käyttöönsä pienen mökin Vanajaniemessä vuonna 1989, toiminta keskittyi pian Vanajaniemeen, ja vuoden 1990 toimintakertomuksesta löytyy myös pilkkitapahtuma Vanajanselällä. Milloin pilkkipäivää kutsuttiin ensi kerran pilkkikisaksi, sen selvittämiseksi pitäisi käydä läpi kaikki toimintakertomukset. Jatkumo on melkein keskeytymätön, kerran piti kai jättää väliin.

Maaliskuussa on ollut napakointa yöpakkasia, ja nyt Vanajanseläl-

lä oli kovaa jätää hyvinkin 50 cm. Vaikka saaliit nyt olivat pettymys, Vanajavesi on yleensä hyvä kalavesi, kuhastaan kuulu. Vesi on runsasravinteista, valuman vuoksi humuspitoista, vain paikoin ja harvoin kirkasta. Pilkkijää suosivat runsaan kalakannan lisäksi Vanajaniemen rannan ja pohjan muodot. Vedenalaisia matalikkoja, kareja, lahdelmia ja niemennokkia on runsaasti. Kokeneet pilkkijät tietävät kokemuksesta heti missä ovat ottipaikat, ja minne ahven nousee syvänteistä.

Muistikuvissa voittosaaliit ovat vaihdelleet rajusti muutamista kymmenistä grammoista yli kahteen kiloon. Jälle nousee ahvenia, särkiä, kiiskiä, pikku lahnoja, pasureita, joskus mateita ja haukia. Kaikki kalat illataan. Tavallisin viehe taitaa olla pystypilkki ja toukka. Melko tummassa vedessä kirkas toimii, samoin ahvenelle punainen ja oranssi. Toukkia saa käyttää, samoin sähkökairaa, mutta ei tietenkään pilkkikaikua. Jäällä pätee nyt uusi laki: enää kaloja ei saa jättää sätkimään ja kitumaan vaan ne tulee heti tappaa tai päästää pois.

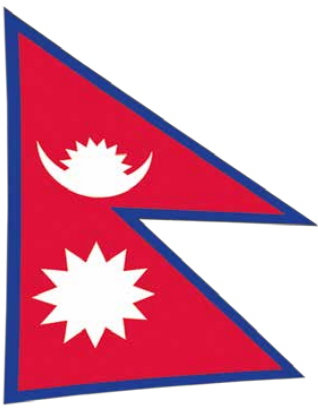
Ja kuinka kisassa kävi. Naisten sarjan voitti Marjo Mäkinen ja Mollu Matikainen oli kakkonen, 300 ja 292 grammaa. Miesten sarjan parhaat olivat kalastusjaoston vetäjä Tapani Myllykylä ja Pauli Oranen, 384 ja 220 grammaa. Rantaparlamentin paras puheenaihe tänä vuonna taisi olla hyvän kiiskikeiton valmistusohje.

Teksti ja kuvat:
Markku Karvonen

Tapani Myllykylä ihastelee kiertopalkintoa.

Vaellus Nepalissa yhden miehen ryhmällä

Olin neljä viikkoa. Yhtenä päivänä näin suomalaispariskunnan, mutta oli siellä ollut myös yksi ryhmä vaeltamassa. Olin puolet ajasta Pokharan lähellä, jossa tein kaksi vaellusta. Loput ajasta olin Katmandun lähellä, jossa tein yhden vaelluksen ja useita kaupunkiretkiä. Lokakuun alku oli sateinen ja muutenkin näköalat korkeille vuorille olivat huonot. Olisi kannattanut aloittaa lokakuun puolivälissä. Näin tutustuminen ilimatoihin olisi ollut vähäisempää.

Teksti ja kuvat:
Jukka Tarkkala,
Espoon Retkeilijät

Vuoristonäkymä Kokhe Dadalla. Huipun tuntumassa on 3300 metrin korkeudessa vuoristomaja. Aamulla näkyy muun muassa Annapurnan vuoriryhmä.

Gurung watch tower. Suosittujen reittien läheisyydessä on useita näkötorneja. Tämä torni sijaitsee Annapurnan kierroksen läheisyydessä. 15 minuutin kävelymatkan päässä Deuralin majataloista.

Thangka-maalari työn ääressä. Shanta Lama maalaa Mandalaa. Perinteinen käsityö on vielä arvossaan esimerkiksi Baktapurin vanhassa kaupungissa.

Melamchi-joen tulvat v. 2021 aiheuttivat suurta tuhoa. Tällä siltapaikalla ihmisiä ja tavaroita hinataan joen yli korissa köydestä vetämällä.

Monin paikoin on vielä viihtyisiä, vanhoja polkuja jäljellä. Vuoriston teiden lisääntyessä polkujen käyttö ja ylläpito jää vähäisemmäksi.

Liiton kämppien vuokrat

Olemme selkeyttäneet omien kämppien hinnoittelua 1.2.2024 lähtien seuraavasti:

Jäsenhinnat on ilmoitettu viikolta ja vuorokaudelta koko kämpälle tai huoneelle. Yksittäisiä vuodepaikkoja voi varata Rihmakurussa Jalasmökistä, Varkhanmukassa Liiteristä ja Ukonjoella Piilosta.

Kämpä- ja huonekohtaiset jäsenhinnat pysyvät ennallaan. Vuodepaikkamaksua on korotettu ja se on kaikilla kämpillä sama eli 15 euroa vuorokaudelta. Rihmakurussa auton lämpöpistokkeen käyttömaksua on nostettu 6 euroon/vuorokausi. Muita jäsenhintoja ei ole korotettu.

Ei-jäsenten hinnat on harmonisoitu niin, että ne ovat kaikilla kämpillä 25 % korkeammat kuin jäsenhinnat. Matkailuyrittäjien hinnat määritellään kullekin kaudelle erikseen.

Hinnat ovat näkyvissä kämpillämme sekä nettisivuilla Majat/Majamaksut-osiossa ja kunakin kämpän oman esittelyn yhteydessä.

Miksi muutos tehtiin?

Vuodepaikkavarausten keskitäminen tiettyihin tiloihin on tehty lämmityskustannusten säästämiseksi. Aiemmin maksu ei ole riittänyt kattamaan yksittäisen kämpän tai huoneen lämmityskuluja, jos käyttäjiä on vain yksi henkilö, varsinkin kun maksuun sisältyy myös saunan lämmitys.

Kämppien ylläpitoon ja käyttöön liittyvät kustannukset ovat nousseet ja olivat viime vuon-

na noin 47 % korkeammat kuin vuonna 2021. Aurasmaksut ovat kaksinkertaistuneet ja polttopuun hinta on noussut noin kolmanneksella kahdessa vuodessa.

Kämpä- ja huonekohtaiset jäsenhinnat Ukonjoella ja Varkhanmukassa ovat edelleen samalla tasolla kuin vuonna 2019, ja vain Rihmakurun hintoihin on tehty pieni korotus viime vuosina.

Emme voi tinkiä kämppien ylläpidosta. Sen sijaan pyrimme parantamaan kämppien käytettävyyttä ja viihtyvyyttä muun muassa siten, että jokaisen kämpän käyttöohjeet ovat samassa kansiossa helposti saatavilla ja että kämpillä on kaikki mukavaan, omatoimiseen majoittumiseen tarvittavat varusteet.

Tavoitteena on kämppien käytöasteen lisääminen ja seuraamme

sen kehitystä säännöllisesti. Toiminnan parantamiseksi käyttäjien palaute ja ideat ovat tervetulleita, ja ne voi lähettää liiton sähköpostiin (toimisto@suomenretkeilyliitto.fi). Kiitos etukäteen!

Suomen Retkeilyliiton hallitus
Hannele Pöllä,
puheenjohtaja

Suomen Retkeilyliiton kämppien hinnat (jäsenille)

Varkhanmukka

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Suaskumpu (korsu) (5–6 hengelle)	350 €	50 €
Kelokämpä (12 hengelle)	500 €	80 €
Tiira-kämpä (6 hengelle)	280 €	42 €
Liiteri-kämpä (4 hengelle)	170 €	15 € petipaikka

Rihmakuru

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Rihma-1 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Rihma-2 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Rihma-3 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Jalasmökki (2 + 2 hengelle)	225 €	15 € petipaikka
Lämmitystolppa henkilöautolle		6 €
Lämmitystolppa asuntoautolle		15 €

Ukonjoki

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Koko talo	750 €	140 €
Koko alue (sisältäen Einarin)	900 €	180 €
Huone	Hinta / vk	Hinta / vrk
Pitkäjärvi (10 hengelle)	450 €	70 €
Teräväpää (4 hengelle)	170 €	26 €
Tohli (4 hengelle)	170 €	26 €
Piilo (2 hengelle)	100 €	15 € petipaikka
Einari-maja (5 hengelle)	250 €	40 €
Käkkälö		
4 hengelle	Hinta / vk	Hinta / vrk
Kesäaikaan 1.6.–30.9.	170 €	26 €

Lätäskurkkion majalle ei anneta varauksia kesälle 2023–2027.

Veikko Vuorio 1.10.1929–14.12.2023

Aira Vuorio 1925–2022

Lopelta kotoisin oleva Veikko Vuorio teki työuransa kauppiana. Eläköidyttyään Veikko ja hänen vaimonsa Aira olivat aktiivisesti mukana Helsingin Työväen Retkeilijöiden (HTR) toiminnassa. Veikko toimi Työväen Retkeilyliiton taloudenhoitajana vuosina 1995–2005 ja Aira HTR:n taloudenhoitajana vielä kauemmin.

TRL:n bussimatalla 1995 Kansainvälisten Luonnonystävien NFI:n 100-vuotisjuhlille Wieniin Veikko ja Aira toimivat kassanhoitajina. Veikko hoiti valuuttojen vaihdot, ettei jokaisen tarvinnut erikseen vaihtaa markkojaan. Ja kun TRL oli taloudellisesti

ahtaalla vuosituhannen vaihteessa ja vanha tietokone veteli viimeisiään, Veikko lahjoitti toimistolle oman tietokoneensa. Pariskunta oli auttavainen, osallistui toimistolla talkoisiin, monille retkille ja retkeilypäiville. Veikko matkusti usein Myllypurosta metrolla liiton toimistolle Helsingin työväentalolle, toi laskelmia ja pursui suunnitelmia.

Viimeiset vuotensa Aira ja Veikko asuivat Malmilla Syystien palvelukeskuksessa, jossa meitä vanhoja retkeilylittolaisia kävi heitä tapaamassa.

Maija Koponen,
Suomen Retkeilyliitto ry

Veikko ja Aira Vuorio HTR:n 35-vuotisjuhlassa v. 2002.

Mia Mirja-Liisa Neuvonen 16.9.1951–27.11.2023

Vihdin Retkeilijät ry:n pitkäaikainen puheenjohtaja ja perustajajäsen Mia Neuvonen nukkui pois yllättäen marraskuussa. Omaisten lisäksi suuri määrä ystäviä ja retkeilytovereita Vihdissä sekä ympäri Suomen jäivät kaipaamaan Mialle.

Nummellan Työväen Retkeilijät ry:n (nykyinen Vihdin Retkeilijät ry/ViRet) perustava kokous oli Nummellan työväentalo Rientolasassa 19.4.1988 ja Mia valittiin tuolloin ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. ViRetin toiminta on ollut aktiivista Mian innoittamana jo 35 vuotta.

Mia syntyi Helsingissä, siis stadilaisena. Luonto tuli Mialle läheiseksi jo lapsena hänen viettäessään kesä Hausjärvellä isovanhempiensa maatilalla. Hän liittyi lapsuusvuosinaan Partioon, jossa luonto ja siellä selviytyminen tulivat tutuiksi. Isänsä kanssa Mia retkeili jo aikoinaan Lapin maisemissa ja sieltä jäi palava halu päästä Lappiin. Neuvokset lapsineen lomailivat vuosittain eri vuodenaikoina liiton kämpillä mm. Varkhanmukassa Enontekiöllä. Ukonjoen tukkikämpä Lieksassa saunoineen oli Mialle rakas paikka.

Mia oli varsin vireä ja uuttera puheenjohtajamme. Uusia ideoita pulppusi ja suurin osa niistä toteutuikin. Mian kotikonttori oli välillä varsinaisen ”matkatoimisto” hänen järjestäessään pidemmällekin ulottuvia retkiä. Kaikki sujui aina mallikkaasti ja jos ongelmia reisin päällä ilmeni, tarttui Mia puhelimeen ja kaikki järjestyi. Mia huomioi myös erityisryhmät järjestäen luontoretkiä ja askartelutoimintaa heille. Toissa kesänä Mia suunnitteli meille ikimuistoisen matkan Suomen uusimpaan kansallispuistoon Sallaan, jonne matkasimme 20 hengen voimin kestävän kehityksen aat-

teella julkisilla kulkuneuvoilla. Tästä retkestä Mia kirjoitti jutun kuvineen NFI:n teema- viikolle saaden Vihdin Retkeilijöille 500 euron palkinnon.

Mia oli elämänsä aikana mukana mm. Vihdin kunnallispolitiikassa ja kirkkovoaltuustossa. Hän oli järjestöihminen ja aina ihmisen, varsinkin heikomman puolella. Hän jätti lämpimän jäljen kaikkiin tapaamiinsa ihmisiin, ja moni ViRetin jäsenkin on tullut hänen kauttaan.

Mian halaus oli aito ja koskettava ja hän oli helposti lähestyttävä persoona. ViRet oli todella tärkeä ja rakas hänelle, kolmas lapsi, kuten hänen tyttärensä luonnehti. Tämän me jäsenetkin tiesimme.

”Vierivät virettiläiset eivät sammaloitu” oli Mian usein käyttämä sanonta, jota pyrimme jatkamaan toiminnassamme hänen muistokseen.

Vihdin Retkeilijät ry

Mia Neuvonen toimi vuosien varrella Suomen Retkeilyliiton hallituksessa mm. varapuheenjohtajana sekä liiton eri toimikunnissa. Hänet valittiin viime vuoden liittokokouksessa liiton retkeilytoimikunnan puheenjohtajaksi, ja liiton tämän vuoden retkiohjelma onkin pääosin Mian käsialaa.

Mia kirjoitti lukuisia retkikertomuksia Retkeilijä-lehteen, ja monet lehdessä ja liiton nettisivuilla julkaistut kuvat ovat hänen ottamiaan. Menetimme aktiivisen, idearikkaan, osaavan ja kokeneen tekijän, joka toi iloa ja valoa kaikkiin tilanteisiin.

Suomen Retkeilyliitto Ry

*Kuin pääsky olisi taivaalta pudonnut,
kuin pilvi maahan vaipunut,
kuin sateenkaari katkennut.
Sinä lähdit.*

*Nouse kultainen perhonen,
lennä valoon lintujen,
tähdiksi tähtien joukkoon.*

Heli Laaksonen

Lauri Maltolahti 20.7.1941–29.2.2024

Lauri Maltolahti oli yksi Riihimäen Retkeilijöiden perustamisen suunnittelijoista. Seura perustettiin 13.2.1988, mutta jo 26.4.1986 olimme Maltolahtien kanssa viikon Rihmakurun kämpillä, Hyvinkään Retkeilijöiden jäseninä.

Silloin oli virkamieslakko ja siksi matka taittui Laurin autolla. Olin mieheni Olavin kanssa käynyt siellä jo aiemmin kahdestaan hiihtelemässä ja silloin menimme junalla ja postiautolla, lopun matkaa hiihtäen rinkat selässä. Halusimme näyttää miten ihanat hiihtomaastot ja maisemat siellä ovat. Kävimme Pallashotellillakin, vaikka matkaa oli niille välineille.

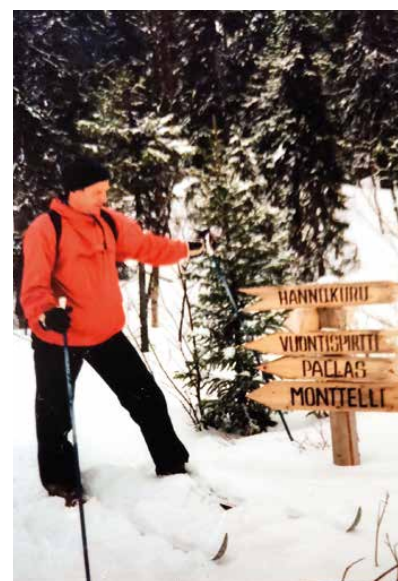
Suuri ihmetyksemme oli, mitä on tapahtunut lauantaiyönä, kun hanki oli kellertävää. Se selvästi vasta, kun olimme tiedotusvälineiden saatavilla. Tshernobylin ydinvoimalaonnettomuus aiheutti sen.

Lauri toimi seuramme puheenjohtajana 2003–2007 ja 2009–2011. Silloin teimme paljon erilaisia luontoretkeä ja nuoris-

jaostolla oli paljon jäseniä sekä toimintaa. Samoin lentopallossa seuramme oli hyvä, retkeilypäivillä oli seurojen väliset kilpailut ja voitto tuli usein meille. Mieleenpainuvia olivat myös marjastusreissut Ukonjoen kämpille. Laskimme, että sieltä tuotiin usein useampi sata litraa puolukkaa 20 litran ämpäreissä.

Innostus lisääntyi Lapin majoihin, joten kerran menimme isolla porukalla junalla, ja tilausauto vei meidät Varkhanmukan tiehaaraan, mistä hiihtäen loppumatka. Sitten tuli linja-autokuljetus Riihimäeltä, joten auto oli käytössä ravintola Loimun lapinkasteen saamista varten. Kuinkahan monta on saanut Laurilta Lapinkasteen?

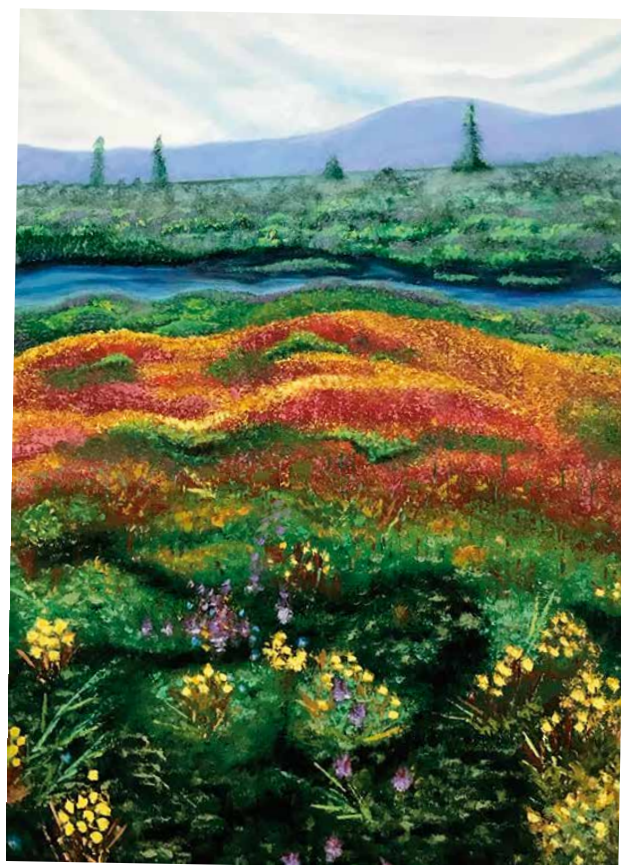
Laurin äkillinen poismeno on pysäyttänyt monen ajatuksen. Kiitollisuudella muistamme Lauria.

Alli Luhti,
Riihimäen Retkeilijät ry

Kuukkeli on joka retkeilijän kaveri.

Lapin maisemaa ruska-aikaan.

Maalausharrastus

Löysin akryyli- ja öljyvärimaalaus-harrastuksen noin 10 vuotta sitten. Lapsena tykkäsin piirrellä, maalaila ja värittää. Kokeilin myös piirustuksia lyijykynällä, joihin tein varjostuksia mallin mukaan. Teininä kaverit ja harrastukset heidän kanssaan veivät mennessään ja sen jälkeen oli perheen perustamisen vuo-

ro. Vasta kun lapset olivat jo muuttaneet pois kotoa, mielessäni alkoi pyöriä öljyvärimaalaus. Se kiinnosti ja niin päädyin kansalaisopiston akryyli- ja öljyvärimaalauksen alkeiskurssille.

Aluksi maalsin pelkästään akryyliyväreillä, koska ne kuivuvat nopeasti. Aiheita otin lehdistä, mai-

noksista ja netistä. Sitten päädyin kurssille, jonka opettajan mielestä ainoat oikeat värit ovat öljyvärit. Kokeilin ja jäin koukkuun heti. Sen jälkeen olen maalannut pelkästään öljyväreillä. Olen kokeillut eri tyyliä ja aiheet ovat vaihdelleet abstraktista maisemiin. Aihe löytyy yleensä hetken mieltäjohteesta ja fi-

liksestä. Joskus jokin kuva puhuttelee ja se on pakko maalata. Joskus värit huutavat ja silloin on vain tartuttava siveltimeen.

Teksti ja kuvat:
Tiina Sinervo,
SRL:n järjestösihteeri

Tule mukaan!

Suomen Retkeilyliitto ry on 17 itsenäisen jäsenyhdistyksen liitto. Yhdistykset järjestävät patikointi-, vaellus-, hiihto-, pyöräily-, melonta- ja muita retkiä omilla lähiseuduillaan ja luontokohteissa ympäri Suomen. Lisäksi Retkeilyliitto järjestää koko jäsenistölle suunnattuja tapahtumia.

Käy katsomassa omaa paikkakuntaasi lähin yhdistys nettisivuillamme www.suomenretkeilyliitto.fi, valikosta Tietoa/Liity jäseneksi. Järjestösihteerimme Tiina Sinervo vastaa mielellään kysymyksiin tiistaista torstaihin klo 9–16, puh. 045 1369 744 tai sähköpostilla toimisto@suomenretkeilyliitto.fi. Voit täyttää nettisivuilla myös liittymislomakkeen.

Liittymällä paikallisyhdistyksen jäseneksi saat monia jäsenetuja

- Voit osallistua Retkeilyliiton ja paikallisyhdistysten retkiin, koulutuksiin ja muihin tapahtumiin.
- Retkeilet aina turvallisessa seurassa, kokoneiden retkeilijöiden kanssa.
- Voit käyttää Retkeilyliiton kämppiä Länsi-Lapissa ja Pohjois-Karjalassa edullisesti.
- Paikallisyhdistysten omat tilat ovat jäsenten käytettävissä.
- Voit lainata retkivarusteita yhdistykseltä, joten sinun ei heti tarvitse investoida omiin tarvikkeisiin.
- Joillakin paikallisyhdistyksillä on jäsenalennuksia paikkakunnan palveluihin.
- Saat Retkeilijä-lehden 2-3 kertaa vuodessa.
- Voit yöpyä Hostellijärjestön majapaikoissa jäsenhintaan.

Kansainväliset luonnonystävät NFI ja IYNF

Suomen Retkeilyliitto ry on jäsenenä kansainvälisten luonnonystävien järjestössä Naturefriends International (NFI), joka on perustettu vuonna 1895. NFI on kattojärjestö, johon kuuluu noin 45 eri maissa toimivaa jäsenyhdistystä. NFI on 350 000 jäsenellään yksi maailman suurimmista kansalaisjärjestöistä ja osa Green 10 -verkostoa, johon kuuluu Euroopan kymmenen suurinta ympäristöjärjestöä.

Tuula Riikonen on Suomen Retkeilyliiton yhteyshenkilönä NFI:n suuntaan. Tuula osallistuu NFI:n kokouksiin ja välittää tietoa meidän toiminnastamme muihin jäsenyhdistyksiin. Hän tuo samalla ideoita ja ajatuksia oman toimintamme kehittämiseksi. Tuula

on Karjalan retkeilijät ry:n jäsen.

NFI:n sisällä toimii nuorten luonnonystävien järjestö International Young Naturefriends (IYNF), joka kokoaa eri maiden nuoria yhteen. Järjestö organisoii nuorille valmennustilaisuuksia, joissa käsitellään muun muassa ympäristönsuojelua ja nuorten vaikutusmahdollisuuksia.

Eveliina Virta toimii yhteyshenkilönä meidän ja IYNF:n välillä. Tavoitteena on saada nuoria mukaan omaan toimintaamme ja kansainväliseen yhteistyöhön. Eveliina on osallistunut useisiin IYNF:n valmennuksiin. Hän on Järvenpään retkeilijät ry:n jäsen.

Lue lisää: www.nf-int.org ja www.iynf.org

Suomen Retkeilyliiton tapahtumia

Kaikkien paikallisyhdistysten jäsenet ympäri Suomen ovat tervetulleita Retkeilyliiton järjestämiin tapahtumiin. Tarkemmat tiedot liiton tiedotteista (www.suomenretkeilyliitto.fi) ja paikallisyhdistysten jäsenviesteistä.

3.–5.5.2024 Ukkojen luontoretki Kuopiossa

Ukot retkeilevät Kuopiossa, jossa tukikohtana on Kuopion Retkeilijöiden viihtyisä Koivula. Osallistumismaksu on 40 euroa/hlö ja se sisältää ruokailut, majoituksen sekä nuotiomakkarat. Mukaan makuupussi, saunapyyhke ja retkiruokailuvälineet.

Ilmoittautumiset: perti.salo@saunalahti.fi, puh. 0408368575 tai richard.rosling@kolumbus.fi, puh. 0504081158. Osallistumismaksu maksetaan Suomen Retkeilyliiton tilille FI66 1521 3007 119458 viitenummerolla 13602. Retken järjestelyt hoitaa Järvenpään retkeilijät ry.

23.–26.5.2024 Retki Utön majakkasaarelle

Retkelle on jo ilmoittautunut enimmäismäärä osallistujia. Ilmoittautuneille lähetetään erikseen aikataulut, maksuohjeet ja muut lisätiedot. Retken käytännön järjestelyistä vastaa Vihdin Retkeilijät ry.

20.–26.7.2024 Pyöräretki Kaakkois-Suomessa

Retken yksityiskohtia suunnitellaan vielä. Reitistä ja aikatauluista kerrotaan tarkemmin liiton nettisivuilla kesäkuun ensimmäisellä viikolla. Myös yhdistyksiin lähetetään tietoa.

2.–4.8.2024 Elotreffit Lahdessa

Perinteiset Retkeilyliiton Elotreffit ovat kaikkien yhdistysten yhteinen tapaaminen, joka järjestetään tänä vuonna Lahdessa. Yöpyminen on hostellimajoituksessa Hotelli & Ravintola Opiston Kunkussa. Ohjelman viimeistely on meneillään ja yksityiskohdista tiedotetaan myöhemmin. Treffien aikana tutustutaan Enonsaaren luonnonsuojelualueeseen, jossa on laavu, lenkkipolku ja ravintola. Menemme saareen reittilavalla. Lisäksi luvassa on kirkkovenesoutua ja käynti Lahden Terveysmetsässä, joka on niin ikään luonnonsuojelualue. Iltaohjelmaa järjestetään myös. Tapahtuman järjestää Salpausselän Samoojat. Tervetuloa!

19.5. Hilkan luonnonyrttikurssi Nuuksion Stenbackassa

Kokoonnutaan heleänä helluntaina klo 10 aamukahveille Stenbackaan. Poimulehti, maitohorsma ja moni muu yrtti tulevat tutuiksi ja niiden käyttökin. Ruokamaksu 10 euroa. Ajo-ohjeet ja lisätiedot: hilka.laitinen@gmail.com tai puh. 0440 500354. Tervetuloa keväiseen luontoon! Pitäkää peukkuja, ettei sada!

Azorit — luontoparatiisi

MatkaMieli

Keskellä Atlanttia sijaitsevat Azorit ovat legendan mukaan mystisten Atlantiksen jäänne. Luonnonystävän paratiisiksi mainittu saariryhmä koostuu yhdeksästä saaresta, joilla on monia luonnonihmeitä, kuten kuumia lähteitä, kraatterijärviä ja vesiputouksia. Matkakohteemme on Azorien suurin saari São Miguel, jota kutsutaan oikeutetusti vihreäksi saareksi. Saaren tuliperäinen maaperä on hyvä kasvualue monille kasveille, ja saari onkin kuin suuri kasvitieteellinen puutarha.

Patikoimme saaren eri osissa. Tuliperäinen Furnas, satumaiset kaksoisjärvet Sete Cidadesissa, vaikuttava tulijärvi Lagoa do Fogo, laavakivinen Mosteiros ja viidakkomainen Faial da Terra ovat kaikki ikimuistoisia kohteita.

Asumme saaren pääkaupungissa Ponta Delgadassa, jonka vanha osa on tunnelmallinen monine ravintoloinen ja kauppoineen. Tasokas majapaikkamme hotelli Casa Hintze sijaitsee aivan keskustaukion lähellä. Azorilaiseen ruokakulttuuriin kuuluvat olennaisesti kalat ja äyriäiset. Ponta Delgadan keskustassa on useita kivoja ravintoloita, joissa on tarjolla monipuolisesti paikallisia herkkuja.

Tämä matka sopii kevyestä patikoinnista pitävälle.

Tulossa useampi matka talvikaudelle 2024 - 2025. Otamme vastaan ennakoilmoittautumisia: info@matkamieli.fi

Patikkamatkat 2024

MATKOILLA PUOLIHOITO!
SUOMALAINEN PATIKKAOPAS MUKANA

ESPANJA ANDORRA, 7 PV

Lähtö: 22.9.2024

alk. 1529€

KROATIA OMIŠ, 6 PV

Lähtö: 29.9.2024

alk. 1520€

ITALIA VAL DI FIEPPE, 7 PV

Lähtö: 9.9.2024

alk. 1469€

ITALIA TOSCANA, 6 PV

Lähtö: 3.9.2024

alk. 1569€

ITALIA ETELÄ-TIROLI, KIENS, 7 PV

Lähtö: 22.7.2024

alk. 1539€

ITALIA VAL DI SOLE, 7 PV

Lähdöt: 23.6., 15.9.2024

alk. 1498€

KROATIA

PATIKKARISTEILY KROATIASSA, 8 PV UUTUUS!

Lähtö: 12.10.2024

alk. 1998€

PORTUGAL ALGARVE, 8 PV

Lähtö: 20.10.2024

alk. 1698€

SVEITSI SAMNAU 7 PV

Lähdöt: 28.8., 28.9.2024

alk. 1469€

MATKAPOJAT

matkapijat.fi/erikoismatkat/patikkamatkat • p. 010 2323 000

Palvelumaksu 0€/netistä, muutoin 12€/varaus. Paikkoja rajoitetusti.

Hinnat on alkaen-hintoja/hlö 24h.

Tapahtumakalenteri

■ Espoon

Retkeilijät (ER)

30.4.–1.5. Työn, luonnon ja kevään juhlaa Stenbackassa

11.5. Pyöräretki Espoossa

19.5. Hilkan luonnoyrttikurssi alkaen klo 10 aamukahveilla Nuuksion Stenbackassa.

20.–26.7. Pyöräilyviikko (SRL)

2.–3.11. Hiisivalkeat Stenbackassa

Tapahtumien yhteyshenkilöt: armi.salenius@gmail.com/puh. 0405098259,

hilkka.laitinen@gmail.com/puh. 0440500354,

Juha Saarinen: jpt@kolumbus.fi/puh. 0451262707.

Nettisivu: www.trekari.fi. Seuran tukikohta Nuuksion Stenbacka. Vuokrat jäsenille 10,-/2,- vrk. Ulkopuoliset 15,-/5,-. Hilkalla on tilauskalenteri.

■ Helsingin Työvän

Retkeilijät (HTR)/Helsingin Luonnonystävät

10.8. Retki Kaunissaareen perinteisellä teemalla "Helsingin saaret tutuksi". Lähtö klo 10 Vuosaaren Aurinkolahden rannasta. Ilm. viimeistään 20.7. Lisätiedot ilmoittautumisen yhteydessä. Kaikki mukaan!

24.10. klo 17 Syyskokous Paasitalossa

Lisätietoja: [oranan.eila\(at\)gmail.com](mailto:oranan.eila(at)gmail.com), puh. 040 734 4913 ja [ilporossi5\(at\)gmail.com](mailto:ilporossi5(at)gmail.com), puh. 0400 700 787

■ Hämeenlinnan

Retkeilijät (HäRet)

La 18.5. klo 10 Kevättalkoot

Vanajaniemen kämpällä

La 25.5. klo 10 Kevättalkoot

Padasjoen kämpällä

La-su 15.–16.6. JäRetin melojat Vanajaveden reitillä ja Vanajaniemen kämpällä.

Pe 21.6. juhannuksen vietto Vanajaniemen ja Padasjoen kämpillä.

Kesällä kahden päivän **retki Kotkaan ja Ulko-Tammion saareen**. **La 20.7. klo 10–13 mato-ongintakisat Vanajaniemen rannoilla**, lähtö mökin rannasta. Myös muiden seurojen jäsenet ovat tervetulleita.

La 27.7. päiväretki Hyvinkäälle Kytäjä-Usmiin maastoihin. Kokoontuminen on ABC Hyvinkään parkkipaikalla klo 10. Myös muiden seurojen jäsenet ovat tervetulleita.

La 31.8. Suomen luonnon päivän vietto maastossa ja kämpillä.

La 14.9. klo 14 kesäkauden päättäjaiset ja muurikkalettuja Vanajaniemen kämpällä.

Syys-lokakuussa järjestämme mahdollisesti perinteiset auraskeppitalkoot.

La 16.11. seuran syyskokous klo 12, jonka jälkeen perinteinen puurojuhla. Paikan ilmoittamme viimeistään kokouskutsun yhteydessä.

Kesäkauden edulliset saunapäivät Vanajaniemessä ovat joka tiistai ja lauantai.

Lisätietoja: <https://hameenlinnanretkeilijat3.webnode.fi/> ja FB <https://www.facebook.com/HameenlinnanRetkeilijat/>

■ Järvenpään

retkeilijät (JäRet)

3.–5.5. Ukkojen luontoretki

Kuopion Koivulassa (SRL)

8.5. klo 16 alkaen Tammirannan kevättalkoot

15.–19.5. Pyöräretki Ahvenanmaalla (täynnä)

23.–26.5. Retki Utön majakka-saarelle (SRL)

4.–11.6. Patikointimatka Azoreille (täynnä)

**5.6. klo 18 Tammirannan keski-
viikko**

15.–16.6. Melontaretki Hämeenlinnassa

29.–30.6. Kolmen sukupolven luontoleiri Kallioniemessä

**3.7. klo 18 Tammirannan keski-
viikko**

6.7. Puistobluesin pyöräparkki

27.7. Patikointi Hyvinkäällä,

Usmi-Kytäjällä (HäRet)

7.8. klo 18 Tammirannan keskiviikko (pihajooga, ohjelmaa lapsille, kirppis)

15.8. klo 19 Kesäteatteri "Onnen maa" Vanhankylänniemessä

25.8. Päiväretki Kukuljärvelle

**4.9. klo 18 Tammirannan keski-
viikko**

**16.–22.9. Puolukka- ja patikka-
retki Ukonjoelle**

2.10. klo 18 Tammirannan keskiviikko

20.10. klo 19 Operettiesitys

"Valkoinen hevonen"

9.11. Kaamosherkkuretki

Sipoonkorpeen

Joulukuussa pikkujoulu

Lisätietoja: Hannele Pöllä, puh.

040 504 8296

www.jarvenpaanretkeilijat.com

FB: @JarvenpaaRetkeilijat

■ Kangasalan

Retkeilijät (KangRet)

La 4.5. klo 9 Talkoillaan Torpalla

To 9.5. klo 10 Helatorstain ulkolupäivä Torpalla.

La 25.5. klo 10 Etsimme kiintorasteja kirkkoharjun maastosta.

Kokoonnumme Kyötikkälän urheilukeskuksella.

La 8.6. klo 10 Kiertelemme

kaupunkipolkuja Vatialan ja

Pitkäjärven maastossa. Kokoon-

numme Liutun uimarannan

pysäköintipaikalla.

La 6.7. klo 9 Kierrämme

Lempälän inkkarimallisilla

kanootilla. Lähtö Hollonokan

veneenskyläpaikasta. Ilmoittau-

du ajoissa yhteysmiehelle 15.6.

mennessä.

To 15.8. klo 15 Pikku-Herityn

iltapäivä.

La 21.9. klo 11 Kesäkauden

päättäjaiset Torpalla.

Syyskokous marraskuussa.

Suheenjohtaja, yhteysmies: Risto

Mäntylä, puh. 040 828 9146 tai

mantylaristo@gmail.com

■ Karjalan

Retkeilijät (KR)

7.5. Linturetki pyöräillen Höytiä-

isen kanavalle. Kokoontuminen klo

16 Joensuun pääkirjan P-paikalla.

Omat eväät, ei ilmoittautumista.

14.–15.5.2024 Naisten "kevätkirmailu" Hopealahdessa.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset 6.5.

mennessä tupuh@hotmail.com

16.–19.5. Kummiseuraretki

Outokumpuun, järjestäjänä

Länsi-Karjalan Retkeilijät.

Paikka Kolmikannan leirikeskus.

Samalla juhlistamme yhdessä

Länsi-Karjalan Retkeilijöiden 40:tä

toimintavuotta. Ilmoittautumiset

ja tarkempi ohjelma: reijo.ruokonen@ruokonen.fi

24.–26.5. Perinteiset kevättalkoot Ukonjoen kämpällä (SRL).

Siivoillaan paikkoja, raivataan

lopun palaneesta saunasta sekä

tehdään hirret polttopuiksi.

Tarkemmin asiasta myöhemmin

seuran kotisivuilla ja somessa.

5.6. Maailman ympäristöpäivä,

Karjalan Kierrosta Lykymlampi

– Puntarikoski. Matkan varrella

mm. luonnonsuojelukohteita,

Puntarikosken voimala ja Höyti-

äisen suuri humahdus. Ilm. 2.6.

mennessä Reijolle.

26.6. klo 19 Kesäteatteri Ohvan

Kulttuuritalolla. Ilm. 17.6.

mennessä tupuh@hotmail.com,

045 6627156.

19.7. Ruunaan koskenlasku.

Lähtö klo 10.30 Ruunaan Tuvalta.

Halukkaat voivat siirtyä suoraan

Ukonjoelle seuraavan päivän

kisailua varten. Ilm. viimeistään

12.7.: liisi.juvonen@gmail.com.

20.–21.7. Onkikisa ja lakkaretki

Ukonjoella. Kokoonnumme la

klo 9 Ukonjoelle, josta siirrymme

Pitkätammelle kilvoittelemaan

seuran onkimestaruudesta.

Sunnuntaina sitten kahvimme

soiden keltaista kultaa. Tiedus-

telut ja ilm.: [juha.hamalainen@](mailto:juha.hamalainen@kotiportti.fi)

kotiportti.fi.

27.–28.7. Pielisen ympäri polku-

pyörillä. L-K Retkeilijät järjestää

kahden päivän pyöräretken Kolin-

portista Nurmeksien Hyvärilään,

jossa yöpyminen. Sieltä palataan

Lieksan kautta Vuonilahteen,

josta laivalla Pielisen yli Kolille.

16.8. Joen yö

31.8.–1.9. Venetsialaiset, valon,

tulen ja veden juhla Suomujär-

vellä

31.8. Suomen luonnon päivä,

sieniretki ja kurssi.

14.–21.9. Retki Lappiin

5.10. Kulttuurista ja luontoa

Juussa

12.10. Ensiapukurssi

16.–17.11. Syyskokous ja pikkujoulu

Ukonjoella

Lisätietoja: Reijo Ruokonen, reijo.

ruokonen@ruokonen.fi

[https://karjalanretkeilijat.yhdistys-](https://karjalanretkeilijat.yhdistys-avain.fi/)

[avain.fi/](https://karjalanretkeilijat.yhdistys-avain.fi/)

■ Kuopion

Retkeilijät (KURet)

29.–30.4. klo 12 Aletaan laittaa

Koivulaa kesäkuuntoon. Tal-

koolaisille hernesoppaa. Seuran

talkooilat perinteisesti maanan-

taisin, jolloin pääpaino on ikku-

noiden kunnostuksessa. Raimo ja

Pauli opastavat alkuun. Koivula on

seuran käytössä sunnuntaista klo

12 alkaen seuraavaan tiistaihin,

jolloin ei vuokrauksia. Poikkeuksis-

ta ilmoitetaan seuran kotisivuilla.

5.5. Lähemme tutustumaan

Vanuvuoren maisemiin Hiltu-

Aukeaman kuvat: Sinikka Ranta

Ianlahteen. Siellä on mm. uusi näkötorni. Omat eväät mukaan. Lähtö Prisman pohjoisen puolen parkkipaikalta klo 12.

11.5. Kevätseuranta Koivulassa ja Savisaareissa. Lintuoppaana Ilkka Markkanen. Aloitellaan jo klo 9.00. Jotain pientä tarjoilua on luvassa.

7.–15.6. Talkoot lapin majoilla. Ukonjoen talkoista ilmoitetaan myöhemmin, kunhan aikatauluus saunan rakentamisesta tarkentuu.

6.7. Retki Nilsiaän Aholan saareen Paavo Ruotsalaisen maisemiin. Lähtö Kuopiosta vanhan linja-autoaseman parkkipaikalta klo 9.00. Tarkemmat tiedot Suoma Virnes, puh. 050 377 7987.

15.–18.8. Viikonloppuretki Kalajoelle ja Maakallaan. Aikataulu tarkentuu myöhemmin. Ilmoittautu Rauni Huttuselle, puh. 040 589 7238 toukokuun loppuun mennessä. Lisätietoja: Pauli Komonen, puh. 0400 350 515 www.kuopionretkeilijat.fi.

Kuusankosken Retkeilijät (KuuRet) Touko-kesäkuun vaihteessa **Kesän avajaiset.**

Heinäkuussa **Kesäteatteri.** 20.–22.8. **Matka Viron Haapsaluun.** Ilmoittautumiset toukokuun loppuun mennessä sähköpostilla: mrikala@gmail.com.

Syyskuussa **Marja- ja sieniretki** litiin Jaalaan, **Luontoretki** Repovedelle/Heisanharjulle. Lokakuussa **Tuikkukävely.** Marraskuussa **Syyskokous.** Joulukuussa **Joulujuhla.**

Ilmoitathan oman sähköpostiosoitteesi yhdistykselle: kuuret.jasenasiat@gmail.com tai jos sinulla ei ole sähköpostia, kerro siitä puh. 040 542 5960. Lisätietoja: Simo Korpelainen,

puh. 040 761 7368 tai kuuret.jasenasiat@gmail.com
www.kuusankoskenretkeilijat.nettisivu.org

Länsi-Karjalan Retkeilijät (L-K R) 16.–19.5. **Kummiseurojen tapaaminen** Kolmikannassa 25.5. **Elämyspäivä** Outokummun Erä- ja Luontokeskuksessa **Kesä-heinäkuussa Pyöräillen Pielisen ympäriajo**

30.8. **Nuku yö ulkona-tapahtuma** Suomen luonnonpäivän Erä-Okulla, kaikille avoin.

Syyskuun puolivälissä Länsi-Karjalan Retkeilijöiden 40-vuotisjuhlaretki Tiilikajärvelle, Metsäkartanolla majoittuen. 17.11. **Syyskokous ja pikkujoulu klo 14.00 Kirvolla** (Koulukatu 7, Outokumpu). Lisätietoja: Anne Kuokkanen, puh. 044 7559445

Riihimäen Retkeilijät (RiRet) Toukokuun alkupuolella seuran osuus **kaupungin siivoustalkoisiin**

Kesäkauden avajaiset Äitienpäiväpyöräily 12.6. **Kesäretki Arboretum Mustilaan ja Verlaan** 10.7. **Teatteriretki Hämeenlinnaan "Elämältä kaiken sain",** ilm. 31.5. mennessä.

Elokuussa **Ulkoilupäivä** 14.–21.9. **Ruskamatka Sallaan,** majoitus Sallatunturin tuvilla, ilm. 1.8. mennessä.

Syyskauden avajaiset Isänpäiväretki Marraskuussa **Syyskokous ja puurojuhla** Ilmoittautumiset: Anneli Vähämaa, anneli.v52@gmail.com tai puh. 040 766 4201 Lisätietoja: pj Pirjo Vihtilä, puh. 050 352 2253, pirjo.vihtila17@saunalahti.fi

www.riihimaenretkeilijat.yhdistysavain.fi
Seuraa tapahtumia Aamupostin Seurat ja järjestöt -palstalta.

Rovaniemen Retkeilijät (RoiRet) 3.4.–29.5. **Retkeilyn peruskurssi,** toteutetaan seitsemänä kertana. Sisältää suunnistuksen teorian ja harjoituksen. **Pyörät kuntoon -tapahtuma,** päivämäärä vielä avoin **12.5. Äitienpäiväkävely** ja täyte-kakkukahvit

Lapin majatalkoisiin osallistuminen **Kalastustapahtuma** 15.–16.6. **Kurssivaellus** retkeilyn peruskurssiin liittyen viikolla 28 **linja-autoretki,** 3–5 päivää

Frisbeegolf-ilta **Watercross-tapahtumassa talkoilmeinen** 28.7. **alkaan Kesävaellus** (5–7 päivää) perinteisenä rinkkavaelluksena Tapahtumien päivämäärät tarkentuvat myöhemmin. Lisätietoja: Seppo Vähätaini, puh. 0400 231 594 tai rovaniemenretkeilijat@gmail.com

Salpausselän Samoojat (Salsa) 1.5. **Vappuretki Lapakiston retkeilyreitille.** Pidetään simakisa ja voittajalle rusinapaketti. **Toukokuussa osallistutaan Lahden pyöräilyviikon retkille.** **Kevätkukkaretki vuokkojen aikaan** Joutjärven ympäristössä/tiedustelut Leo Ketola puh. 040 756 8444

8.6. Linnaistensuon varhaisaamun retki. Lähtö: Korvenrannan tien P-paikka klo 7.

2.-4.8. Elotreffit yhdessä SRL:n kanssa. Yöpyminen Hotelli & Ravintola Opiston Kunkussa, hostellimajoitus. Tutustutaan Enonsaaren luonnonsuojelualueeseen (laavu, lenkkipolku, ravintola), reittilaiva vie saarelle, kirkkovenesoutua. Käymme Lahden Terveystieteiden, joka samoin luonnonsuojelualue. Iltatapahtumia. Retkistä tarkemmat ajankohtaiset tiedot jäsenille sähköpostitse, FB-sivuilla sekä kotisivulla: www.salpausselansamoojatsalsa.yhdistysavain.fi. Lisätietoja: Aune Kurki, puh. 040 596 1200 tai Tuula Hauhia, puh. 040 708 2757.

Tapiolan Maa- ja Meriretkelijät (TMMR) 25.5. **Retki Teijon kansallispuistoon.** Mahdollisuus yhteiskäytökseen invataksilla välillä Salo-Teijo. **Kesäkuussa Vierailu Annalan**

puutarhaan Helsingin Vanhassa-kaupungissa.

Heinäkuussa matka Viroon (Tallinna ja Väinä-Jõesuu).

Elokuussa Retki Lapinlahden Lähteeseen ja kävelykierron Hietaniemen hautausmaalla Teatterikerho jatkaa entiseen tapaan. Lisätietoja sähköposteissamme.

Yhteyshenkilöt: Tuula Touru, puh. 040 502 9399 ja Kerttuli Karonen, puh. 050 565 8883.

Tiurahovin Ystävät Markku Lindgren, puh. 045 1235370 tai markkulindgren.1515@gmail.com

Vihdin Retkeilijät (ViRet) 16.–19.5. **Kummiseuraretki Outokumpuun** (L-KR) 23.–26.5. **Utön retki** (SRL/ViRet) Toukokuussa mahdollinen "Yölaulajat"- linturetki Kesäkuussa mahdollisesti lähiseuroretki Heinäkuussa mahdollinen **marjaretki** **Perheleirit** (TiurYst., Helsingin Elost ry)

2.–4.8. Elotreffit (SRL) 17.8. Espoon **Pentalan saarretki,** varmistuu myöhemmin 24.8. **"Suomen Luonnonpäivä"** 25.9. **Jäsenilta** (tulevaa ts-25) **NFI:n Luonnonystävien viikko Ruskaretki** Vuontispirtti (Vihdin srk) Lokakuussa **jäsenilta, Tikkipeli-ilta, keskiviikkokeilaus** Marraskuussa **keskiviikkokeilaus, Tikkipeli-ilta, syyskokous** Joulukuussa **Jäsenilta** Riuttarannassa Lisätiedot: Riitta Ojanne, mriojanne@gmail.com www.vihdin-retkeilijat.fi

Nuuskion kansallispuisto-yhdistys NUUKA ry 30.4.–1.5. Työn, luonnon ja kevään juhlaa Stenbackassa yhdessä ER:n kanssa. Lisätietoja: Hilikka Laitinen, hilikka.laitinen@gmail.com

Haluatko toimia aktiivisena julkaisijana liiton somekanavissa – Facebookissa tai Instagramissa? Ota yhteyttä Tiinaan (toimisto@suomenretkeilyliitto.fi) niin jutellaan lisää!

Tule Varkhanmukkaan, tunturien juurelle!

Omat kämppämmme Länsi-Lapissa ja Pohjois-Karjalassa ovat jäsenten käytettävissä erittäin edullisesti. Viehättävä Varkhanmukan kämpppäalue sijaitsee Enontekiön kunnassa Yli-Kyrön kylässä.

Varkhanmukassa on runsaasti majoitustilaa: 12 hengen Kelokämpä, 6 hengen Tiira-kämpä ja 4 hengen Liiteri. Lisäksi alueella on iso hirsisauna, pieni sauna, erillinen ulkorakennus ja ulkovessat. Telaojassa saunojen edessä voi käydä uimassa. Pihapiirissä on laavu, hyviä telttapaiikkoja sekä kaivo. Varkhanmukan kaikissa kämpissä on kamiinat ja kaasuliedet. Valaisimina on kaasulamput. Oma soutuveine on Vuontisjärvellä Yli-Kyrössä.

Varkhanmukan alueeseen kuuluu myös Suaskumpu eli Korsu, joka on erikoinen, osittain hiekkatörmän sisälle rakennettu kämpä. Suaskumpuun kuljetaan Kelon ja saunan välistä lähteviä pitkoksia pitkin Telaojan toiselle puolelle. Makuutiloja on 6 hengelle. Samassa rakennuksessa on sauna, ja

kaivo on lähellä. Korsu on suosittu erikoisen sijaintinsa ja idyllisyytensä takia.

Perille pääsee, kun ajaa Kolarin ja Muonion suunnasta tullessa Raattaman kylän läpi kohtaan Ounastie 5753, josta lähtee pieni hiekkatie vasemmalle Varkhanmukkaan. Tien vieressä on pieni muutaman auton parkkipaikka, ja siitä on matkaa alueelle vielä noin kaksi kilometriä. Kesäisin Varkhanmukkaan pääsee autolla pihaan asti, mutta talvisin tietä ei aurata. Talvella auton voi jättää parkkipaikalle ja hiihtää siitä perille. Usein reitillä on kelkkaura, jota pitkin on helppo hiihtää vaikkapa ahkion kanssa.

Ympäristö on ihanteellista retkeilymaastoa. Hoidettu latu ”Varkaankierros” kulkee pienen matkan päässä. Kesällä tunturiin pääsee Suaskurun suuntaan metsiä pitkin kävellen tai autolla ensin Vuontispiirtille ja sieltä helppokulkuista polkua pitkin ylös Montellin majalle.

Lähin kauppa on Raattamassa,

Suaskumpu on kuin Röllin koti.

jonne on matkaa etelän suuntaan noin 9 km. Kunnan pohjoisosan keskustaajamaan Hettaan on matkaa noin 50 km ja siellä on kauppoja, ravintoloita, luontokeskus, Alko ja muita palveluja. Toinen kaupakeskittymä on etelän suunnalla, Muonioissa, jonne on matkaa noin 50 km.

Retkeilyliiton kämpät Rihmakurussa sijaitsevat Raattamasta etelään, joten samalla hiihtoreissulla voi käydä hoidettuja laturia pitkin molemmilla kämpillä.

Varaukset Suomen Retkeilyliiton toimistolta, puh. 045 1369 744, tai sähköpostitse toimisto@suomenretkeilyliitto.fi.

Tunnelmallinen ja tilava Kelokämpä.